

České slovo

Vánoční strom svobody

Před Božím narozením bývalo zvykem postit se a modlit na znamení, že cesta k Bohu, kterou Spasitel otevře světu svým příchodem, nebude snadná. O to intenzivněji se pak prožívala radost z Kristova narození.

Cesta našeho národa staletím byla trnitá - a každá radost, každé

OLGA VALESKÁ

vítězství musely být vykoupeny bojem a utrpením. Bývaly doby, kdy se lidí zmocnila apatie: co já zmožu, já to nezměním. — Je však něco skryto v duši našeho národa, co vždy časem tuto hráz apatie a malomyslnosti prolomí: pramen síly a odhodlání bojovat za ideály, tak jako naši předkové pod praporem svatého Václava.

Po staletí si náš národ vypráví legendu o Blanických rytířích. V hoře Blaniku dřímá podle této pověsti vojsko, aby, až bude naší zemi nejhůře, vyrazilo ze skály a zahnal nepřítel na útěk. V moderní době byla tato pověst předmětem úvah spíše pochmurných: naříkalo se malomyslně nad tím, že náš národ dovede jen čekat na zázrak, aniž by se sám vzhopil k činu.

A přece je tato lidová pověst pravdivá. Řečí jinotaje v ní je uložena prastará moudrost a zkušenost našich předků: že v dobách nejhorších otevře se skála v nitru našeho národa, aby z ní vyrazily zdravé a ušlechtilé síly, připravené k zápasu se všemi nepříteli, se zlobou, strachem, lhostejností, útlakem...

Stávalo se v minulosti dávno i nedávno, děje se tak nyní. Během několika dnů jako by se náš národ probudil ze spánku: v mohutných, statisícových zástupech, jednoho srdce a jedné mysli, dal najevo svou vůli a odhodlání k zápasu za své dědictví, to jest za to, co mu právem patří: svoboda rozhodovat o vlastním osudu, bohatá a úrodná země, čisté vody, dýchavý vzduch, lesy, které byly odvěků strážci našich hranic a nyní jsou, podle poznatků moderní vědy, coby zelené plice strážci našeho zdraví.

Tento příval sil z tajemných hlubin v nitru našeho národa nepřišel ovšem bez předzvěsti; poprvé se zachvěla země loňskými demonstracemi, při nichž se opět ozvalo dávno zamlčované jméno Masaryk. Další předzvěstí nadcházejících osudových událostí byla lavina více než půlmilionu podpisů na petici za náboženskou svobodu, a desítky tisíc podpisů pod dalšími provoláními, žádajícími, co našemu národu právem patří. Pozorný současník mohl vyčíst z těchto znamenitých probuzení nejušlechtilějších sil, dřímajících v našem národě. Byl čas setby, byl čas zrání, nastal čas sklizně.

Mezi dary, které o letošních vánocích přinášíme Jezulátku, je strom svobody, čerstvě zasazený. Záleží na nás, na každém poctivém a spravedlivém příslušníku našeho národa, jak bude tento strom prospívat. Zda bude mít živnou půdu v odhodlání a odvaze. Zda bude hojně zaléván živou vodou činů. Zda zesílí a zmohtutí, aby vytrval a přežil všechny víchřice a nesl plody potomstvu.

Mějme víru, že se tak stane, když přistupujeme k rozžatému vánočnímu stromku, viditelnému symbolu stromu duchovní svobody.

ČESKOSLOVENSKO ZÁPASÍ O SVOBODU



Celkový pohled na jednu ze série nadšených manifestací, které se koncem listopadu a v prosinci konaly na Václavském náměstí v Praze. Obrázek si vtiskneme v paměť, neboť manifestace skuteku byly dějstvy. Jejich

státní účastníci, vedení Občanským fórem a na Slovensku Veřejností proti násilí, vyvedli Československo z područí vlády jedné strany a svedli z nejvyšších křesel nejhorší reprezentanty režimu, který přemnožil z nás vyhnal do exilu

Mikuláš to byl opožděný. Ježíšek předčasný, ale přesto nedělní den 10. prosince v sobě slučoval radostné vlastnosti, s Mikulášem a Ježíškem spojené. Státoprávně byla tato prosincová neděle úvodním momentem do nejnovější kapitoly moderních československých dějin. Byl to velký obrat, když ve 13 hodin složila ústavou předepsanou přísahu nová nastupující vláda do rukou prezidenta dr. Gustáva Husáka, hodinu na to odstoupivšího.

Ministerským předsedou této nové Federální vlády je Marian Čalfa (KSC), prvními místopředsedy jsou Valtr Komárek (KSC) a Ján Čarnogurský (bez politické příslušnosti), místopředsedou je též František

Pitra, předseda české vlády (KSC), dalším místopředsedou je František Rajchl, předseda Státní komise pro vědecko-technický a investiční rozvoj (lidovec), rovněž místopředsedou je Vladimír Dlouhý, předseda Státní plánovací komise (KSC), místopředsedou je Josef Hromádka (bez politické příslušnosti), místopředseda Oldřich Burský, ministr zemědělství a výživy (čs. strana socialistická), ministrem zahraničních věcí je Jiří Dienstbier (bez politické příslušnosti), ministrem financí Václav Klaus (bez politické příslušnosti), ministrem práce a sociálních záležitostí Petr Miller (bez politické příslušnosti), Andrej Barčák, ministr zahraničního obchodu (KSC), ministrem dopravy

a spojů František Podlěna (KSC), ministr vlády Robert Martinko (bez politické příslušnosti), ministr vlády Richard Sacher (lidovec), Ladislav Vodrážka, ministr hutnictví, strojírenství a elektrotechniky (KSC), František Pinc, ministr paliv a energetiky (KSC), Květoslava Kořínková, ministryně, předsedkyně Výboru lidové kontroly (bez politické příslušnosti), Ladislav Dvořák, ministr pověřený řízením Federálního cenového úřadu (čs. strana socialistická). Funkce jednoho - místopředsedy vlády bude obsazena předsedou slovenské vlády, až se ta ustaví. Ministr vnitra jmenován nebyl.

Nová vláda má 21 členů, z nichž deset jsou členy KSC; po dvou jsou

členy čs. strany lidové a čs. strany socialistické, sedm dalších členů je bez politické příslušnosti. Je to po 41 letech první československá vláda, v níž nemají komunisté převahu.

Neděle 10. prosince byla též Dnem lidských práv. K počtu toho dne uspořádalo Občanské fórum manifestaci na Václavském náměstí v Praze, opět před budovou Melantricha. Obdobné manifestace ke Dni lidských práv se konaly i v dalších městech Československa.

V Praze ve dvě odpoledne zaplněné Václavské náměstí vyslechlo Modlitbu pro Martu, přednesenou Martou Kubišovou, načež Václav Havel připomněl, že velký společenský pohyb v zemi vyvolali studenti, k nimž se přidali herci a pak další umělci. Přesně před třemi týdny, v neděli 19. listopadu vzniklo v pražském činoherním klubu Občanské fórum jako pokus o sjednocení všech občanů a společenských sil. Od té doby... mrtvolné a mnohaleté ticho ponižovaných lidí překonal lidový mnohohlas... uměle zastavené dějiny se náhle rozběhly závratnou rychlostí, která nás znovu a znovu překvapovala. Současně s Občanským fórem začala na Slovensku působit jako sesterská iniciativa Veřejnost proti násilí, která se rychle stala skutečným mluvčím slovenského národa a s Občanským fórem úzce spolupracuje, poněvadž má tytéž požadavky. Pod tlakem lidového vzednutí provedlo politické a státní vedení některé důležité kroky. Z ústavy byl vypuštěn článek o vedoucí úloze KSC a o marxismu-leninismu jako státní ideologii. Ze všech svých funkcí odstoupili nekompromitovanější představitelé starého režimu v čele s Milošem Jakešem. Po mnohých, nesmírně složitých jednáních byla sestavena vláda národního porozumění. Před chvílí složila slib do rukou prezidenta republiky. Devět členů vlády se těší přímé podpoře Občanského fóra a Veřejnosti proti násilí. Jsou mezi nimi i dva členové KSC, které Občanské fórum přímo doporučilo. „Jsme šťastni - prohlásil, Václav Havel - že dvěma místopředsedy vlády jsou dr. Ján Čarnogurský, jeden ze skutečných politických mluvčích slovenského národa, a Waltr Komárek. Spolu s Václavem Klausem je nám zárukou cesty ke skutečné ekonomické reformě.“ Významnou novinkou byla Havlova zpráva, že ministerstvo vnitra bude zatím řídit ministerský předseda s prvními dvěma místopředsedy, Jánem Čarnogurským a Waltem Komárkem. Z ministerstva bude vyčleněna Státní bezpečnost a podřízena zvláštnímu výboru, podléhajícímu přímo místopředsedovi vlády Ján Čarnogurskému. Předsedou Federálního ústavu pro tisk a informace je dr. Miroslav Kusý, signatář Charty 77. Václav Havel dále řekl, že se nová vláda právem nazývá vládou národního porozumění. „Je to samozřejmě vláda dočasná, která má dovést zemi ke svobodným volbám, v nichž si naše národy po mnoha desetiletích poprvé svobodně zvolí své představitelky do všech zastupitelských sborů.“

Jako poslední důležitou zprávu oznámil Havel, že prezident republiky dr. Husák dnes odstoupí ze své funkce.

Z dalšího průběhu mohutné manifestace je třeba uvést, že jí poslal (Pokračování na straně 2)

Foto: dpalepa

ČESKOSLOVENSKO ZÁPASI O SVOBODU

Pokračování ze str. 1

pozdrav Lech Walesa. Jiří Bartoška za nadšeného souhlasu manifestantů navrhl, aby „do chvíle, než svobodně zvolený Federální shromáždění zvolí nového prezidenta Československa, chceme, aby naším prezidentem byl Václav Havel.“ Profesor Miroslav Kusý byl zmocněn, aby přečetl vyhlášení, jež znělo: Koordinační výbor Veřejnosti proti násilí podporuje kandidaturu Václava Havla na funkci prezidenta republiky. Jeho osobu považujeme za záruku klidného přechodu ke svobodným volbám. Po jejich uskutečnění je třeba potom české a slovenské veřejnosti umožnit, aby v prezidentských volbách rozhodla o osobě prezidenta z několika kandidátů. Významný byl projev dělníka Aleše Vančury z ČKD. Za Občanské fórum prohlásil, že novou vládou byl dosažen podstatný úspěch, po odstranění článku o vedoucí úloze KSČ, po propuštění politických vězňů a vyhlášení amnestie a po zahájení vyšetřování událostí ze 17. listopadu je vláda národního porozumění slibným krokem vpřed „Proto odvoláváme spolu se sdružením stávkových výborů svou výzvu k pondělní generální stávce. Vzhledem k tomu, že pocítujeme radost nad dosaženými výsledky, navrhujeme zítra ve 12 hodin vyjádřit naše pocity houkáním sirén, zvoněním zvonů a dalšími zvukovými projevy po dobu pěti minut.“

A vskutku, v pondělí 11. prosince zvony vyzváněly, sirény houkaly, lidé na ulicích a náměstích cinkali klíči. Odzváněli starému režimu. Nová vláda Národního porozumění, sotva v neděli ve 13 hodin složila slib, odjela hromadně z pražského Hradu autobusem (ne už po jednom v Tatrách 603, jak mívají ministři ve zvyku) k prvnímu zasedání. Protáhlo se déle, než se předpokládalo, takže tisková konference s ministerským předsedou Marianem Čalfou se poněkud opozdila. Tisková konference se konala v hotelu Intercontinental v sále, protože se na ní shromáždilo přes dvacet televizních týmů a přes sto novinářů, většinou zahraničních. Bývalý vládní mluvčí, nejnovější ředitel Čs. televize, Miroslav Pavel, představil ministerského předsedu, Mariana Čalfu, který v úvodním prohlášení řekl, že sestavení vlády předcházela velmi složitá jednání hlavních politických sil společnosti. Jednání vyvrcholila v sobotu zásadní dohodou u stolu, který sice nebyl kulatý (v potřebné velikosti se kulatý stůl nedal rychle najít), ale plnil politickou funkci, která se pod pojmem kulatý stůl předpokládá. Výsledkem je vláda Národního porozumění. Za hlavní úkoly nové vlády premiér Čalfa uvedl přípravu svobodných a demokratických voleb, úsilí o radikální reformu hospodářskou. Hned od začátku bude věnována pozornost problematice bezpečnostních složek státu. Veřejnost musí mít jistotu, že všechna činnost bezpečnostního sboru je pod kontrolou vlády. Vzhledem k tomu nebylo obsazeno křeslo ministra vnitra a resort bude dočasně řídit společně předseda vlády s oběma prvními místopředsedy vlády. Na dotazy novinářů ministerský předseda odpověděl: při jednání o složení vlády byl projednáván návrh, aby federálním ministrem vnitra byl pan Sachr z lidové strany. Po obsáhlé diskusi se dospělo k názoru, že by nebylo vhodné, aby tento resort řídil příslušník kterékoli strany a proto se přistoupilo k řešení, aby ministerstvo vnitra řídil předseda vlády společně s oběma místopředsedy. V této etapě se nevyčleňuje Státní bezpečnost z ministerstva vnitra. V dalším období je pochopitelně možné, že se některé složky z federálního ministerstva vnitra vyloučí a budou řízeny samostatně. Jak vnitřně přetvořit ministerstvo vnitra, aby jeho činnost byla pod kontrolou, považuje vláda za svou prioritní úlohu a premiér Čalfa se domnívá, že se tato úloha musí vyřešit ještě do voleb. Předsedou Federálního úřadu pro tisk a informace byl jmenován pan Kusý, který není členem vlády, ale uvažuje se o tom, že úřadu ustaví ministerstvo, v jehož čele by stál člen vlády.

Na dotazy novinářů ministerský předseda odpověděl (otázky není zapotřebí uvádět, dají se vyvodit z odpovědí).

Kdo bude novým prezidentem ČSSR, rozhodne nejvyšší zákonodárný sbor do čtrnácti dnů. Do té doby funkci prezidenta zastává Federální vláda. Na Federálním shromáždění by vláda přednesla zkrácené vládní prohlášení a to s ohledem i na to, že je činnost této vlády přece jen omezena dobou uspořádání voleb a ustavením nových zákonodárných sborů.

Otázka, zda jsem vázaný straně za svého působení ve vládě. „Jsem členem KSČ a to nepochybně mělo svůj vliv na můj výběr za člena vlády. Mám však říci, že při jednáních, která jsem vedl, základní podmínkou jejich úspěchu bylo, že pro mne všechny politické strany, tedy

H A V E L N A H R A D

Již při sestavování nové, Čalfovy Federální vlády se kladla otázka, kdo se stane prezidentem republiky, protože rezignace Gustáva Husáka byl požadavek Občanského fóra i Veřejnosti proti násilí. Na nátlak složek „tvořících Občanské fórum, se uvolil funkci prezidenta do příštích voleb vzít na sebe Václav Havel. Slovenská Veřejnost proti násilí se za něj postavila také. Jaksi ve vzduchu visela kandidatura Alexandra Dubčeka, Svaz socialistické mládeže navrhl za kandidáta Čestmíra Císaře, čelnou postavu Pražského jara v roce 1968, KSČ naznačovala, že jejím kandidátem je nedávny ministrský předseda Ludvík Adamec. Za Dubčekovu kandidaturu se postavila Slovenská národní rada.

Do rozpravy o osobnosti prezidentských kandidátů vnesli komunisté nový tón návrhem, aby se volba prezidenta nekonala do čtrnácti dnů a ve Federálním shromáždění, jak to vyžaduje ústava a jak se vlastně podle ústavy z roku 1920 konaly všechny prezidentské volby, i ty, v nichž byli voleni i komunističtí prezidenti. Komunisté náhle navrhují, aby se prezident volil přímým hlasováním lidu - referendem.

Ve středu 13. prosince večer se ve Valdštejnském paláci v Praze sešli k poradě u kulatého stolu zástupci Občanského fóra, Veřejnosti proti násilí, stávkujících studentů, aby s delegací, pověřenou předsednictvem Ústředního výboru KSČ a s reprezentanty čs. strany lidové a čs. strany socialistické - posoudili problémy, spojené s volbou nového prezidenta. Jednání shromážděných - rozhlas i tisk je označovaly za zástupce rozhodujících politických sil v naší zemi - byla složitá, dlouhá a protáhla se až do časných raních hodin ve čtvrtěk. Vyústila v dohodu, že by měl být tentokrát prezidentem občan České republiky bez politické příslušnosti, že lhůta čtrnácti dní, stanovená zákonem, by se měla přijetím příslušného ústavního zákona prodloužit. Důvodem k tomu byla dohoda, že je nezbytné v Federálního shromáždění vyloučit poslance, kteří nezaručují rozvoj politické demokracie a kteří by měli být nahrazeni občany, kteří jsou představiteli současných politických proudů. Kandidáty na uprázdněná poslanecká místa - nejen ve Federálním shromáždění, ale i v České a Slovenské národní radě, v Národních výborech - by navrhla Národní fronta spolu s Občanským fórem a Veřejností proti násilí.

Proti komunistickému návrhu na přímou volbu prezidenta referendem vnesly námítky někteří poslanci Federálního shromáždění a Občanské fórum ve svém rozhlásovém pořadu. Oprávněný výhrad k námětce proti komunisty navrhovanému referendu je mnoho a těžko vědět, zda jsou závažnější námítky praktické nebo legální. Za dosavadního stavu byl prezident, volený Federálním shromážděním, tomuto Federálnímu shromáždění i odpovědný. Ale kdyby byl zvolen referendem, proč by se měl zodpovídat Federálnímu shromáždění?

Po středu - čtvrtéční dohodě vypadají ze seznamu dosavadních kandidátů Alexander Dubček (prezidentem má být Čech) a Ludvík Adamec (prezident má být občan bez stranické příslušnosti).

Moje vlastní, stály v jedné rovině a žádou z nich jsem se nedal ovlivnit. Takovou pozici si chci uchovat i do budoucna a dal jsem to zřetelně najevo.“

K otázce, zda bude prezidentem Čech a zda to bude nestranné: Vláda není v ústavní pozici, aby mohla navrhnout kandidáta na funkci prezidenta. Prezidenta volí Federální shromáždění. Zřejmě z toho, že předsedou vlády se stal Slovák, se usuzuje, že by prezidentem měl být občan české národnosti.

V ekonomické oblasti je Československo připraveno do široka se otevřít vzájemné spolupráci. A nejen to. Ministerský předseda Čalfa doslova řekl toto: „Chceme se otevřít světu a chceme vyzvat všechny naše občany, kteří odešli do zahraničí, v kterékoli vlně emigrace, aby se vrátili do Československa, aby navštívili Československo, pozvat je a povědět jim, že u nás mají otevřené dveře a že je tu rádi uvidíme.“ (Tu je na místě faktická poznámka: Mnoho emigrantů se chystalo výzvě premiéra Čalty ihned vyhovět. Ale na některých čs. zastupitelských úřadech výzvu premiéra Čalty úředníci buď neslyšeli a rozhodně ji nechtěli vyhovět. Odmítají dávat visa emigrantům, kteří si neupravili poměr, nedbají na prosby, že emigranti zvou na vánoce jejich rodiny, jsou to pořád titíž zatvřelci, mnohdy i neuctiví služebníci starého režimu. Několik mladých, nedávnych čs. uprchlíků se chtělo vrátit a řekli to tak, že šli na



Nezávisle na rozhodujících politických silách, z nichž síla KSČ se soustřeďuje na získávání času, kalení vod a matení pojmů, se různé organizace, delegace a významní jednotlivci vyslovují pro kandidaturu Václava Havla.

Za hlas nad jiné závažný a vlivný je třeba pokládat projev, jímž se 14. prosince čs. veřejnosti obrátil kardinál František Tomášek. „Právě pro tuto vážnost okamžiku, v němž se řeší na demokratické a důstojné úrovni osud naší krásné země a jejích obyvatel na další dlouhé desetiletí, mám opět odvahu a citím povinnost obrátit se na vás na všechny... Vedou mě k tomu také telefonáty, které dostávám - a to nejen od věřících, ale i od ateistů, nejen od starších občanů, ale i od mladých, především, studentů - proče nekandiduji na stolec prezidenta. ...Na úřad prezidenta nakandiduji, ale volby prezidenta naší republiky se rád zúčastním za nynějších podmínek, voličů důstojných. Především tak učiním modlitbou... a pak svou vlastní volbou, kterou vám nyní sdělím: pro pana Václava Havla, bojovníka za právo, spravedlnost a pravdu nejen pro sebe, ale pro každého z nás...“ Kardinál Tomášek v závěru projevu neobyčejně uznale zhodnotil Havlovu zásluhu o Chartu 77 a vzdal mu díky „za to, o čem mnozí z nás jen nesměle snili a co se nyní k dobru nás všech začíná uskutečňovat.“

hranice. Ale tam je pasový úředníci vrátili s poučením, že si musí na konzulátu ve Vídni nebo v Bonnu vyžádat svolení k návratu a teprve s tímto svolením je mohou přijít na hranice. Takové svolení získat se rovnalo až několikaletému čekání. Bylo by tedy na místě, aby ministerský předseda a nový ministr zahraničí Dienstbier dali všem příslušným úřadům důrazně na vědomí, že emigranti jsou skutečně vítáni, i když si neupravili poměr).

Na otázku, zda bude pro KSČ přijatelné, bude-li Václav Havel prezidentem, odpověď zněla, že ministerský předseda není představitelem KSČ, je předsedou vlády a neosvojuje si právo mluvit za kteroukoliv politickou stranu.

Ve vládě není ministr, pověřený vyšetřováním událostí 17. listopadu. Vyšetřování provádí zvláštní výbor, který není spojený s výkonnou mocí a tedy ani ne s vládou, je pod kontrolou Federálního shromáždění za účasti studentů a Občanského fóra.

V nové Federální vládě jsou nové tváře, aniž to - v případě JUDr. Jána Čarnogurského znamená, že veřejnosti neznámé tváře. Čarnogurský, jenž 1. ledna oslaví 46. narozeniny, je vedoucí slovenský katolický aktivista bez stranické příslušnosti, který byl nedávno vězněn a až na amnestii 25. listopadu 1989 propuštěn na svobodu. Za čtrnáct dní na to se stal prvním místopředsedou vlády. Povoláním je právník, ale od roku 1980 musel pracovat mimo advoka-

České slovo

NOVINY ČESKOSLOVENSKÉHO EXILU

Vychází měsíčně. Vydává, za redakci a inzerci odpovídá dr. A. Benešová, tel.: 6377096 (jen dopoledne). Řídí šéfredaktor Meloun.

Veškerou korespondenci posílejte na: České Slovo, Postfach 860604, D-8000 München 86.

Jegliche Korrespondenz bitte an: České Slovo, Postfach 860604, D-8000 München 86.

Zeitschrift der tschechoslowakischen Exulanten. Inhaber 100%. Verleger und verantwortlich für die Redaktion u. Anzeigen: Dr. A. Benes, Juristin, H. Hilpertstr. 2, 8000 München 83.

Druck: G. Fimberger, Clemensstr. 27, 8000 München 40

Roční předplatné: normální poštou 25 DM, letecky 14-18 \$ (podle zemi), cena jednotlivých výtisků 2, 50 DM nebo 1, 20 \$.

Bankovní konto: Commerzbank, Bülowstr. 7, 8000 München 80, č. konta 3710373. Při bankovních převodech z ciziny musíme hradit bank. výlohy v částce 5 DM. Zvýšte tedy, prosím, zaslouplatbu o 5 DM.

Poštovní konto: České Slovo, Dr. A. Beneš, Nr. 431 04-806, Postcheckamt München.

Předplatné lze uhradit šekem, „Money Orderem“ nebo též v dopise příslušnému zástupci.

Zástupci Českého Slova

a roční předplatné v jednotlivých zemích:

AUSTRÁLIE: lodí 20 SA, letecky 30 SA

František Nový, Mount Compass, S. Australia 5210

DÁNSKO: 90 DKr.

FRANCIE: 75 Fr.

Alois Čížek, 37 Av. J. Segretin, F-93220 Gagny, tel.: /1/ 43882466

JIŽNÍ AFRIKA: lodí 25 Rnd., letecky 33 Rnd. Jiří Nechytěl, 9 Bushhau Rd., West Turfontein Johannesburg, South Africa

KANADA: lodí 14 S Can., letecky 17 S Can. P. a L. Stanislav, 1723-58 St.N.E., Calgary, Alta. T1Y 1M8

NORSKO: 90 Nkr

RAKOUSKO: 155 ÖSch.

K. Pecháček, Schussgraben 5, 2500 Baden-Leesdorf Sparkasse Baden, Kt.Nr. 0001-112 853

ŠVÉDSKO: 90 Skr.

Radomír Talpa, Box 412, S-20124 Malmö

ŠVÝCARSKO: 24 ŠFr.

Ilya Pittner, Wallrutistr. 88, CH-8404 Winterthur

USA: lodí 13 S, letecky 16 S

L. Drobilková, 555 Mt. Prospect Ave., Apt. 2D, Newark, NJ 07104

VELKÁ BRITÁNIE (IRSKO): 8.00 UK liber

en jako šofér v Bratislavě, podnikový právník, ale od roku 1987 byl nezaměstnaný. V srpnu 1989 byl stíhán pro pobuřování, 23. listopadu sice osvobozen, ale protože se prokurátor odvolal, musel zůstat ve vězení do 25. listopadu.

Docent Ing. Walter Komárek se narodil 30. srpna 1930. Za války studoval v Sovětském svazu, potom pracoval na Státní plánovací komisi, odkud odešel na Kubu jako poradce ministra průmyslu. V roce 1968 se stal generálním sekretářem Hospodářské rady vlády a současně vedl národohospodářský sekretariát předsednictva vlády. V roce 1969 byl funkcí zbaven a pracoval na federálním cenovém úřadu. Před deseti lety odešel do ekonomického ústavu Čs. akademie věd, v roce 1984 byl pověřen vybudováním prognostického ústavu akademie a vypracováním souhrnné prognózy vývoje čs. společnosti do roku 2010. W. Komárek je členem KSČ.

Ing. Vladimír Dlouhý, narozený v roce 1953, pracoval v Ekonomickém ústavu akademie věd na problémech modelování a programování a v téže oboru i od roku 1984 v Prognostickém ústavu, jehož se stal před dvěma lety zástupcem ředitele. Je důkladně obeznán s moderními ekonomickými teoriemi. Hovoří španělsky, rusky, anglicky a německy. Je členem KSČ.

Nový ministr financí Václav Klaus, rodák z roku 1941, jako pracovník Ekonomického ústavu se zabýval hospodářstvím vyspělých kapitalistických států a získal tak důkladné znalosti, že je v tomto oboru pokládán za nejlepšího znalce v Československu. Ve druhé polovině šedesátých let byl na studijním pobytu ve Spojených státech. V sedmdesátých letech pracoval v bankovníctví, před dvěma lety přešel do Prognostického ústavu. Hovoří anglicky, rusky a německy. Nikdy nepatřil k nějaké straně. Je přesvědčeným zastáncem tržního hospodářství.

Dr. Oldřich Burský, ministr zemědělství, se narodil 17. října v Kyjově. Povoláním je veterinař, politicky zastupuje čs. stranu socialistickou. Zastává názor, že bude zapotřebí vést resort bez příkazů lidí, kteří zemědělství nerozumí, odbourat nedobré důsledky zasahování nekompetentních osob. V rostlinné výrobě pře-

Pokračování na str. 3

ČESKOSLOVENSKO ZÁPASÍ O SVOBODU

Pokračování ze str. 2

stat s obrovskými lány monokultur, které mají negativní důsledky na naši přírodu.

Jiří Dienstbier, rodák z Kladna (20. dubna 1937), pracoval do roku 1969 jako zahraniční dopisovatel čs. rozhlasu, potom jako dokumentátor, topič a hlídač. V minulých týdnech byl tiskovým mluvčím Občanského fóra.

KRONIKA NĚKOLIKA DNÍ

Pátek, 24. listopadu: Pražský primátor Zdeněk Hoříček požádal Rudé právo, aby demontovalo zprávu, že pořádkové jednotky byly požádány o nastolení klidu Národním výborem hlavního města Prahy. Není to pravda.

Studenti ze stávkových výborů a herci pražských divadel přesvědčují dělníky, aby se připojili ke stávkě. Někde se zdarem, ale ne všude.

V Praze začal zasedat Ústřední výbor KSČ. Promluvil Jakeš. Byl kritizován zásah společnosti proti studentům 17. listopadu, liknavost nejvyšších stranických a státních orgánů. Hrozí roztržka mezi vedením a členstvem strany. Jakeš přijal delegaci pracujících kladenského okresu, ale kladenští horníci o žádné delegaci neslyšeli a nesouhlasí s ní. V 19 hodin rozhlas oznámil, že Jakeš s ostatními členy předsednictva a sekretariátu Ústředního výboru KSČ dávají své funkce k dispozici. Odstoupení Jakeše a ostatních ústřední výbor jednomyslně schválil a za nového generálního tajemníka zvolil Karla Urbánka z Uherského Hradiště. Narodil se 22. března 1941 v Bojkovicích v malorolnické rodině. Oproti Jakešovi, který neuměl dát dohromady větu, má smysl, je Urbánek ve výhodě: větu s podmětem a přísudkem dohromady dá, ale dá si při tom na čas. Mluví velmi zvolna.

Pro tisíc zahraničních novinářů, akreditovaných v Praze, bylo v hotelu Interkontinental zřízeno tiskové středisko.

Čs. strana socialistická - ústřední výbor - zasedal v Praze a zabýval se vnitropolitickými situacemi. Strana v minulých dnech vystoupila jako skutečně samostatná politická strana.

Sten Anderson, švédský ministr zahraničních věcí, odešel z Prahy Václavu Havlovi cenu Olofa Palmeho.

Sovětský ministr obrany D. Jazov za oficiální návštěvy Rakouska řekl, že úkolem sovětských vojsk v Československu není vměšovat se do vnitřních záležitostí státu. ČSSR si musí vyřešit své problémy sama, oznámily noviny.

V Praze se konala schůze zástupců studentských stávkových výborů z celé republiky, aby se organizačně a programově sjednotili.

Kolem sochy sv. Václava v Praze řídí studenti nepřetržitou hlinku. Od rána informují a diskutují s lidmi o požadavcích studentů. Stráž držitím studentům přináší lidé čaj a občerstvení. Improvizované diskusní kroužky občanů se tvoří na Václavském náměstí v podchodech, v pěším pásmu na Národní třídě. Postupem času se po obědě kroužky zvětšují až v 16 hodin je celé Václavské náměstí zaplněno lidmi všech generací s čs. vlajkami v rukou. Zástup zpestřují četné standarty s hesly. Tento obrovský protest občanů proti neurvalému zákroku pořádkových orgánů proti studentům 17. listopadu čítal na 250.000 účastníků. Z balkonů Melantricha k nim promluvil šéfredaktor Svobodného slova Měšek, Alexander Dubček, herec Petr Čepek, Věra Čáslavská, olympijská vítězka, spisovatel Václav Havel, zástupci studentů, cestovatel Jiří Hanzelka, Marta Kubišová zazpívala Modlitbu pro Martu, za dělníky promluvil zástupci z pražské Pragovky a za elektrotechniky ČKD a někteří další. Před 18. hodinou se dav začal ukázněně rozcházet, ale mnozí zůstávali a debatovali v kroužcích, nechťelo se jim domů, ačkoliv začal padat sníh.

V Bratislavě se na manifestaci shromáždilo na 50 000 občanů. Vedl ji herec Milan Kňažko. Rečníci vyzývali přítomné, aby se v pondělí připojili ke stávkě. Po dvou hodinách se shromáždění zapěním státní hymny skončilo.

Také v Žilině, Banské Bystrici a v Košicích se konala velmi početné návštěvy shromáždění. Sobota, 25. listopadu. Už od rána bylo na Václavském náměstí živo. Lidé přicházeli - a dostávali trikolory, aby se jim ozdobili - protože se chtěli z novin dovést výsledek večerejšího zasedání Ústředního výboru.

Noviny, které rovněž na tento výsledek dlouho do noci čekaly, vyšly opožděně. Záměry o tisk tvořili až stometrové fronty. Do nového předsednictva ÚV KSČ byli voleni Karel Urbánek, Josef Čížek, Miroslav Hušáka, Ignác Janák, Ivan Knotek, Josef Lenárt, Miroslav Štěpán, Miroslav Zajíč a Miroslav Zavadil. Tajemníky ÚV se stali Ivan Knotek, Jozef Lenárt, Miroslav Zajíč, František Hanus a Otto Liška.

Pokračování na str. 4



Foto: dpa/šepa

Hlava na hlavě, tisíce vedle tisíců trikolorů ozdobených, státními vlajkami mávajících, rozjásaných manifestantů, kteří s nadšením pohotově a vtipně reagují na projevy z tribuny, odkud jim řečníci konečně - po 40 letech - mluví ze srdce. Stoupenci a nositelé „veselé revoluce“, ten přídomek vtiskli zahraniční novináři současněmu úchevatnému dění v Československu - jsou však pod bujarým zevnějškem pevně zacileni na prosazení

svých požadavků, kterých se v jejich zastoupení a jménem ujaly Občanské fórum a slovenské sesterské hnutí Verejnost proti násilí. Proto přišli, aby navzdory nevlídnému počasí svou mohutnou účastí dali najevo, že míra jejich trpělivosti byla dovršena, že jsou obhodláni nestrpět další násilí, že chtějí vládu, ale ne nadvládu, že nastává čas, kdy jsou připraveni vzít správu svých věcí do svých rukou.

JAK DO ČESKOSLOVENSKA

Ředitel konzulárního odboru fed. ministerstva zahraničních věcí, dr. Bronislav Kulaviec, na setkání s novináři v Praze 7. prosince oznámil, že v minulých dnech bylo umožněno přicestovat do Československa mnohá občana, kteří opustili republiku a svůj pobyt v zahraničí legalizovali. Jde o dočasné opatření, ale pracuje se již na novelizaci platných zásad. Stále platí, že do Československa není dovolen vstup osobám, pracujícím pro zahraniční služby a těm, kteří se dopustili nepolitické trestné činnosti. Za své politické postoje a projevy prý nikdo při vstupu do Československa diskriminován není.

V rozporu s tímto prohlášením byl postup kapitána celní služby č. 155 250 v Rozvadově. Když 8. prosince přijel ze západního Německa do Rozvadova známý slovenský režisér Juraj Herz s manželkou a 15ti měsíční dcerou, nebyli do Československa puštěni, ačkoliv měli zapadoněmecké pasy. Čs. rozhlasu si stěžoval téhož dne na podobný osud jiný bývalý čs. občan, který žije v západním Německu. Když se dozvěděl, že doma umírá na rakovinu jeho otec, který byl v roce 1951 zavřen jako politiký vězeň a prožil několik let v táborech, chtěl ho navštívit. Rozjel se do Rozvadova, požádal o vízum, ale to mu bylo odmítnuto. Nebylo mu umožněno splnit otcevo poslední přání.

Na tiskové konferenci s novináři řekl nový ministr zahraničí Jiří Dienstbier, že se nesmějí odmítat víza bývalým čs. občanům. Nedávno odepřeli vydat vízum dr. Eduardu Goldstückerovi, profesorovi germanistiky a spisovateli, a to na čs. konzulátu v Londýně. Ministr Dienstbier

oznámil, že se takové případy už nesmí opakovat a že každý úředník, který bude zaujatě postupovat, musí být ze státních služeb propuštěn.

Správa pasů a viz v Praze 14. prosince oznámila, že občané, kteří nemají upravený právní vztah k republice, mohou cestovat na platný čs. pas anebo na náhradní cestovní doklad a povolení na cestu, které vydá čs. zastupitelský úřad. Tito občané mohou uskutečnit cestu na cestovní pas jiného státu anebo na jakýkoliv doklad, nahrazující cestovní pas (zřejmě se myslí travel document). K těmto dokladům si musí zájemci obstarat na čs. zastupitelském úřadu vízum, jestli s onou zemí není zaveden bezvizový styk. Ve výjimečných případech mohou občané dostat vízum také na vybraných hraničních přechodech.

Čs. sdělovací prostředky komentovaly stížnosti některých návštěvníků, bývalých čs. občanů na zdoluhavé čekání na letišti v Praze - Ruzyňi poukazem na to, že tyto návštěvníci přiletěli do Prahy bez víza, které se jim muselo vystavit až v Ruzyňi, jež ovšem není na tento druh služeb vůbec připraveno. Jediné řešení je, aby si každý zájemce o návštěvu Československa opatřil včas vízum v zemi svého pobytu.

Upozornění: Čs. občané, kteří se zdržují v cizině a na asylantský pas, měli by se před návštěvou Československa informovat u úřadů země, v níž získali asyl, zda neriskují ztrátu asyly. To se už v některých případech stalo. Týká se to zejména Rakouska, Německa a Švýcarska.

Prohlášení Rady svobodného Československa

Rada slobodného Československa posílá Občanskému fóru toto vyhlášení. Gratulujeme k úspěšné stávce, která dostatočně potvrdila, že všechno obyvatelstvo stojí za vámi a podporuje vás v boji o nastolení slobody, nezávislosti naší vlasti a plně pluralistické demokracie. Veríme, že tento zápas povedete do vítězného konce. Oznamujeme vám, že sme pripravení ako predstavitelia Rady slobodného Československa, ktorá bojovala o obnovu demokracie od svojo ustanovenia v roku 1949, pomáhať nenáročne pri práci na tomto demokratickom procese a vráti se do vlasti. Těšíme sa na stretnutie v oslobodzujúcej sa vlasti.

V New Yorku 27. novembra 1989. Dr. Mojmir Povolný, predseda, Martin Kvetko podpredseda, dr. Jiří Horák generálny tajomník.

Provolání Čs. strany národně sociální v exilu

Předsednictvo čs. strany národně sociální v exilu adresovalo domovu svolání tohoto zžení:

My v exilu, členové hnutí, které sdílí své historické kořeny a ideové základy s vámi doma, sledujeme s nadšením rozmach demokratických sil v Československu; národy Masaryka, Beneše, Štefánika a také Milady Horákové projevují svoji politickou vůli, žádají konec nadvlády jedné politické strany a volají po pluralistickém politickém systému a po svobodných demokratických volbách.

Vítáme občanskou odvahu demokratických proudů uvnitř československé strany socialistické a hlavně odvahu redaktorů Melantricha, kteří bojující za svobodu tisku, odsoudili brutalitu policejních zásahů proti mírovým shromážděním občanů dne 17. listopadu, během pietních vzpomínek na mučednickou smrt Jana Opletala; práce Melantricha je dnes zrcadlem, ve kterém se věrně odráží aspirace a touhy našeho lidu, a jeho balkony jsou ohniskem soustředujícím nejvěrnější dcery a syny našich národů.

Vítáme založení Občanského fóra a stále rozšiřování jeho členské základny a souhlasíme s jeho požadavky, směřujícími ke svobodným volbám. Máme úctu k morální autoritě Václava Havla.

Podporujeme požadavky a vážíme si práce jiných organizací občanských iniciativ, které sledují demokratické cíle.

Obrácíme se na staré a věrné členy strany Václava Klobáče, kteří dosud stáli stranou veřejného politického života. Prosíme je, aby podpořili organizace občanských iniciativ v požadavcích, volajících po svobodných volbách a aby nabídli pomocnou ruku demokratickým proudům za jejich vnitřní demokratizaci, za novou ústavu a za svobodné volby v naší vlasti.

Československá strana národně sociální v exilu. Prof. Dr. Vladimír Krajina, předseda

Prof. Dr. Miroslav Fic, místopředseda
Libuše Drobílková, ústřední tajemnice

Československo zápasí o svobodu — čtenáři Českého Slova pomáhají

V rušných dnech manifestací a demonstrací ve vlasti jsme se dozvěděli, že Občanské fórum a Stávkový výbor studentů potřebují nutné psací stroje a hlavně rozmnožovací stroje, barvu do nich, papír a pod. Bojují po této stránce nerovný boj neboť komunisté mají pro vlastní propagaci a desinformaci veřejnosti všechny materiální a technické prostředky. Rozmnožovací stroje donedávna totiž normální občané nesměli vlastnit, byl na to kriminál. Záležitost nesnesla prodloužení. Pomohli jsme proto podle našich sil okamžitě. Uvolnili jsme peníze ze skrovných rezerv Českého Slova a opatřili aspoň něco ze žádaných věcí. Odměnou nám byla radostná zpráva, že stroje dobře došly a plní své poslání.

Nyní nejen, že potřebujeme doplnit rezervy Českého Slova, ale s Vaší pomocí též pokračovat v podpoře Občanského fóra. Naše rozhodnutí jsme učinili v důvěře v politickou a občanskou vyspělost našich čtenářů.

Jako obvykle přikládáme koncem roku složenku na předplatné. Tentokrát prosíme, abyste současně s předplatným poukázali i Váš dar na Občanské fórum. Označte tuto částku zkratkou OF. Při platbě šekem použijte případně dva šeky. Nemáte-li po ruce naši složenku nebo obálku našeho zástupce, poukažte peníze na Postgirokonto Nr. 43104-806, České Slovo, Dr. A. Benes, 8000 München 5.

Zápas o svobodu ještě není skončen. Budeme Vám vděční, rozšíříte-li naši sbírku též na své přátelé a známé. Se získanými finančními prostředky naložíme podle příkazu a potřeb Občanského fóra.

Děkujeme Vám!

Redakce Českého Slova



Československo zápasí o svobodu

Pokračování ze str. 3

Ústřední výbor požádal příslušné orgány, aby při řešení současných společenských problémů nebyly použity mocenské prostředky, pokud nedojde k ohrožení života, majetku a k narušení základů socialismu. Ústřední výbor projevil politování nad událostmi 17. listopadu v Praze. Zároveň je nevyhnutelně považovat za politickou chybu. Žádá se jeho důkladné vyšetření a stanovení odpovědnosti. KSČ začne věcný dialog se všemi, kteří respektují ústavu ČSSR.

Doporučuje se, aby byly rekonstruovány vláda Federální i národní se širší účastí představitelů jiných politických stran a nestraniků. Vytvořit v rámci Národní fronty rovnoprávné zastoupení politických stran a rozhodujících společenských organizací. Ústřední výbor nepovažuje protestní demonstrace a stávky za vhodný způsob řešení společenských problémů.

Zdaleka významnější událostí byla pontifikální mše u příležitosti kanonizace Anežky Přemyslovny v chrámě sv. Víta na pražském Hradě. Slavnostní bohoslužbu celebroidl kardinál František Tomášek s dalšími významnými katolickými hodnostáři.

Ve Svatovítské katedrále a v jejím okolí se shromáždily desetitisíce věřících, mnozí z nich i ze Slovenska. V kázání o významu svaté Anežky Přemyslovny kardinál dr. František Tomášek se na několika místech dotkl i současné situace. Řekl: A právě v době současné náš národ prožívá - to víte - velice vážné chvíle, aby dosáhl toho, co nejvíce potřebuje pro svou existenci a pro svou budoucnost. Proto každý z nás musí být na svém místě a plnit, co se od něho očekává. Jsou příležitosti každý den, velké příležitosti. A proto každý z nás na své místo. S tím, abychom plnili výzvu Kristovu: Budete o mně vydávat svědectví... V této důležité hodině zápasu za pravdu a spravedlnost v naší zemi jsem já i katolická církev na straně národa... Připomínáme si Kristova slova: Blahoslavení, kteří lačnejší a žízni po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Nikdo z nás by neměl zůstat stranou, když jde o lepší budoucnost národa... Prosím vás, abyste v tyto dny spojovali odvahu s moudrostí a odmítali cestu násilí.

Po bohoslužbách pozdravili věřící kardinál Tomáška ovacemi. Mnozí z nich se pak dali na cestu na Letnou, kde se na fotbalovém stadionu konala druhá významná událost dne, manifestace Občanského fóra. Vyvinula se v v nejmohutnější projev občanstva, jaký kdy Československo zažilo. Účast se odhadovala až na tři čtvrtě miliónu lidí. Bylo to důstojné vyvrcholení předcházejících statistických demonstrací na Václavském náměstí. Čs. televize tento projev přenášela. První se ujal slova Vasil Mohorita, předseda Ústředního výboru Svazu socialistické mládeže. Informoval shromážděné, že v pražském paláci kultury probíhá plénum Městského výboru KSČ a že Štěpán nabídl Městskému výboru rezignaci na funkci vedoucího tajemníka. Důležitější byla další informace, že se Národní fronta sejde k jednání s Občanským fórem. Nadšeně pozdravován promluvil Václav Havel. Projevil zklamání nad nejnovější sestavou nejvyšších komunistických orgánů, protože byli odstraněni jen někteří nekompromitovanější funkcionáři, jejichž odchod Občanské fórum žádalo, někteří zůstávají.

Řečník vyzval všechny občany, aby manifestovali svou touhu po demokracii generální stávkou v pondělí, aby se stávka stala všennárodním neformálním referendem o vedoucí úloze jedné strany. Před letošním 21. srpnem jsem řekl - prohlásil Havel - že ještě nenastal okamžik, kdy jde o všechno a je třeba vložit do hry celé své srdce. Mám pocit, že takový okamžik nastal dnes (lidé volají "už je tady, už je tady"). Myslím, že bychom v této chvíli měli podepřít pana Adamce, Marta Kubišová zazpívala At mír dál zůstává s touto krajinou. Za dělníky promluvil Petr Miller z ČKD-elektronika: Říká se, že stávkou chceme položit hospodářství na lopatky. Na to odpovídáme: mnohokrát jsme strávili více hodin povinným jásáním na zbytečných manifestacích a nikomu to nevdalo.

Náš stávka není stávkou hospodářskou, ale politickou. Štěpána jsme ve čtvrtek vypískali. Zavádil dávno nemá naši důvěru. Vysokoškolská M. Mejstřík a Dan Větrovský vyjádřili nespokojenost s postupem generální prokuratury při vyšetřování událostí ze dne 17. listopadu. Alexander Dubček, bouřlivě uvítán, připomněl dopolední oslavu svatočechů Anežky Přemyslovny a blahopřál k události, která nás spojuje s dávnými dějinami země a začátky rozvoje státu. A v dalším prohlásil: Od tohoto dne v Praze, Bratislavě, Brnu, ale i v dalších městech manifestuje lid za konkrétní požadavky a za novou demokratickou obrodu. Poselství učitelů základních škol ze Slovenska přinesl Ludovít Guriča ze Sence: Léta nás nutili klamat děti, falšovat dějiny - nedonutili. Důkazem toho je tento dnešní den, kdy díky našim svěřencům se dnes rodí nová demokracie. Nadšeně byli uvítáni herci Jiřina Bohdalová, Jaromír Hanzlík, Ilja Prachař, Ondra Pavelka, Petr Čepek, Vlasta Chramostová. Josef Kemr za pracovníky Národního divadla oznámil, že se přihlašují a plně stávají za požadavky Občanského fóra. K požadavkům Občanského fóra se přihlásili projevem zástupce i fotbaloví hráči ligových mužstev. Zazpíval Petr Hutka. Velmi pozorně byl vyslechnut ing. Miloš Zeman, prognostik. Oznámil několik faktů, které Rudé právo nezveřejňuje. Tak v podílu výdajů na vzdělání na národním důchodu kleslo Československo za minulých 20 let z 22. na 72. místo ve světě (piskot, hanba, hanba). V podílu vysokoškolsky vzdělaných osob na obyvatelstvo je ČSSR se 6-ti procenty na 49. místě a předstihuje Nepal se 7mi proc. Z 28. středoevropských zemí má Československo druhou nejvyšší úmrtnost dospělé populace v Evropě a je na prvním místě v úmrtnosti

dospělých mužů a na prvním místě v úmrtnosti na onkologické choroby. Vlivem škodlivin na čtvereční kilometr za rok jsme v Evropě bez konkurence na prvním místě 25ti tunami (pro porovnání je to u Švédska půl tuny). Československo je z 32 procent celé plochy devastováno, což je opět prvenství v Evropě. V oblasti technického rozvoje je ČSSR na úrovni Alžírsko a Peru, hluboko pod Portugalskem. Za posledních 40 let jsme v hrubém společenském produktu na obyvatele klesli z 10. na 40. místo ve světě. Kdo se obává, že tato ekonomika bude rozvrácena dvouhodinovou stávkou? Pokud se podaří tento systém touto stávkou narušit, bude generální stávka neefektivnější investicí v našich hospodářských dějinách. Jediná cesta do budoucnosti se volá svobodné volby. Shromáždění na Letné se zakončilo zpěvem státní hymny. Účastníci se rozcáhli s heslem „Zítra zase tady“.

Velká manifestace se konala na náměstí Slovenského národního povstání v Bratislavě. Vedl ji herec Kňažko. Účastníků na 60 000.

V Gottwaldově se lidé ptají, kdy a jak nahradí zameškanou práci milicionáři, kteří byli posláni do Prahy.

Do pražských redakcí přišel dálhopis; My, účastníci mítingu československých studentů moskevských vysokých škol, v těchto převratných dnech, kdy se jedná o budoucnost naší země, bytstíce kilometrů od vás, stojíme na vaší straně.

Václav Havel večer promluvil poprvé v čs. televizi, nikoli za sebe, ale za Občanské fórum. Vysvětlil, čím fórum je, jak je lze rozšiřovat a závěrem prohlásil: Naším ideálem je, aby se tu slušně žilo, aby byli lidé k sobě laskaví, aby se nějak lidsky narovnali, aby se vymanili z té podivné ideologie, která se jim 20 let vštěpovala, že se má každý starat jen o sebe, nemyslet na budoucnost, nemyslet na jiné, nemyslet na osud země, to že se má nechat těm tam nahofe. Tuto demoralizující ideologii je třeba rozbít. Lidé se musí probudit. Smyslem pondělní stávky je manifestovat vůli lidí po svobodě a po demokracii. Pevně věřím, že zvítězí zdravý rozum a že tato první generální stávka po 20 letech bude též stávkou poslední, že pak už to půjde pořádně.

Neděle 26. listopadu: Deníky Rudé právo, Mladá fronta a Svobodné slovo v Praze a Pravda v Bratislavě vydaly zvláštní vydání, která se kolportovala jen v hlavních městech.

V Paláci kultury v Praze pokračoval celopražský aktiv předsedů základních organizací KSČ.

Pokračování na str. 5

Vypořádat se s Únorem

V Praze se konala 9. prosince 1989 diskuse o únoru 1948. Na pozvání pořadatele dr. Šolce přispěl do diskuse písemným projevem profesor Miroslav Viktor Fic z Brockovy univerzity v St. Catharines v Kanadě.

Soudobá krize celé společnosti v Československu — píše úvodem prof. Fic — má svůj pravý kořen v událostech v únoru 1948, proto se nastoluje otázka přehodnocení těchto událostí. Dokumentační materiály — ať zveřejněné KSČ nebo převezené ze zahraničí a vědecké práce na nich a jiných pramenech založené, jasně dokazují, že mírový vývoj čsl. politického systému byl protiústavním převratem, zorganizovaným KSČ v únoru 1948, přerušen. Převrat znemožnil svobodné volby, plánované na květen 1948, jež měly rozhodnout, zda systém omezené a socializující demokracie, založený na Národní frontě, bude pokračovat nebo bude nahrazen systémem opravdové demokracie, v níž se objeví zakázané i nové politické strany. Převrat, organizovaný KSČ v únoru 1948, zničil politický systém založený na Košické dohodě, nastolil monopol komunistické moci, zavedl stalinský systém a zbavil stát suverenity a nezávislosti. Nastala doba temna, kdy výkvět našich národů šel na šibenice, do cel Pankráce, Mírova a jiných věznic, na otrockou práci dolů a v tisících do vyhnanství.

Čs. strana národně socialistická nejen neosnovala protistátní spiknutí, ale byla v čele sil, jež bránily tehdejší politické zřízení, které považovala za přechodnou fázi vývoje k plné demokracii a usilovala zmařit plány komunistické strany, směřující k převratu a vydržet v odporu až do voleb, které by rozhodly o osudu naší vlasti.

Součástí státního převratu byl i převrat, který komunisté provedli pomocí svých pomahačů nasazených do stran, v čs. straně národně socialistické tím, že zatkl nebo vyhnali do exilu její řádně zvolené vedení, její ministry, poslance a tisíce jejích členů.

Obrozená Národní fronta byla nástrojem, aby si KSČ udržela nadvládu až do roku 1968. Tehdy si nekomunistické strany vydobyly více svobody a připravovaly se Frontu opustit. Sovětská invaze tento vývoj potlačila. V čs. straně socialistické členové staré strany, hlavně bývalí političtí vězni, přebírali její vedení, aby svolali nový sjezd strany a připravili stranu na nové volby. Naděje potlačily sovětské tanky.

Nová vlna obrodného procesu v čs. straně socialistické byla zahájena na IX. Ústředním výboru dne 4. května 1989, který volal po rekonstrukci Národní fronty, demokratických reformách, nové ústavě: čs. strana socialistická jasně nastoupila cestu ke své politické nezávislosti.

Po událostech 17. listopadu byl tento proces dovršen, když 23. listopadu strana prohlásila, že „členové opět používají svou stranu za nezávislou a svobodnou.“

Vyrovnat se s únorem 1948 je kardinální podmínkou, bez níž demokratický proces v Československu neuspěje, protože by nešel ke kořenům národní krize. Historikové a vědci pracovníci v Československu by měli mít přístup ke státním archivům a také archivům jednotlivých politických stran, aby objektivně prozkoumali události v únoru 1948. Archivy by měly být zveřejněny v celém rozsahu. Profesor Fic navrhuje, aby byla ustavena komise významných historiků a pověřena se těmito otázkami zabývat.

Prohlášení politických vězňů padesátých let

Čtyřlenná delegace K 231 přednesla v tiskovém středisku Občanského fóra v Praze dne 23. listopadu 1989 jménem postižených mužů a žen, žijících doma i v zahraničí, politických vězňů padesátých let, toto prohlášení:

My, političtí vězni padesátých let, kteří jsme od prvopočátku bojovali za svobodnou demokracii a svobodné Československo, se zcela připojujeme k požadavku národa za vyšetření, zveřejnění a potrestání pachatele teroristického rozkazu k brutálnímu zásahu složek ministerstva vnitra proti povolené, pokojné manifestaci studentů dne 17. listopadu 1989. Požadujeme změnu politického klimatu ve jménu 148 nevinných popravených a 8.000 umučených vězňů minulého čtyřicetiletého období protilidového režimu. Komunistický „humanismus“ jsme poznávali po dobu deseti i více let za osnatými dráty koncentračních táborů a za mřížemi smutně proslulých věznic po celém území státu. Jsme plně solidární s každým poctivým Čechem a Slovákem, který si přeje obnovu svobodného Československa.

Nebojte se! My jsme se také nebáli!

Pravda vítězí!

Politici vězni padesátých let.

POJIŠTĚNÍ NÁVŠTĚV Z ČSSR

či jiné země. Jistě Vám přijde vhod možnost uzavřít výhodné pojištění na nemoc, úraz a úmrtí, event. převoz nemocného či zemřelého na náklady pojišťovny (i nad stáří 85 let). Pojištění od 0.22 šv.Fr na osobu a den!!

Informujte se u

AGENTUR PAZDERA

CH 01-932 32 22 • D 00411-932 32 22

Kreuzplatz 20, CH-8008 Zürich
Provoz 24 hodin denně, dtto neděle a svátky

Československo zápasí o svobodu

Pokračování ze str. 4

Delegace Federální vlády a Ústředního výboru Národní fronty se setkala se zástupci Občanského fóra a Veřejnosti proti násilí. Setkání se konalo v červeném salonku Obecního domu. V delegaci Federální vlády a Národní fronty byli premiér Ludvík Adamec, ministr Martin Čalfa, Vasil Mohorita ze Svazu mládeže, socialistickou stranu zastupovali Bohuslav Kučera a Jan Škoda, Svaz tělesné výchovy Jindřich Poledník. Za Občanské fórum jednali Václav Havel, katolický kněz Václav Malý, Saša Vondra, Michal Kocáb, Petr Čepek a Michal Horáček. Došlo k zásadní dohodě, že Federální vláda a Národní fronta budou jednat o všech požadavcích Občanského fóra. K dalšímu jednání dojde v úterý.

Na Letenské pláni se konala další manifestace Občanského fóra. Opět byla obrovská účast - odhad zní na půl milionu. Řídil ji, jako den před tím, tiskový mluvčí Občanského fóra, kněz Václav Malý. Na tribuně byl i předseda Federální vlády Ludvík Adamec, kterého pozval Václav Havel. Ten, pozdravován davem, podal zprávu o dopoledním setkání se zástupci vlády a označil vyhlášenou generální stávkou za manifestační. Občanské fórum chce být mostem od totality ke skutečné demokracii a pluralitě, kterou zajistí svobodné volby. Předseda Federální vlády Ladislav Adamec ocenil manifestační, politický charakter stávk, která podle jeho mínění by nemusela být dvouhodinová, ale několikaminutová (pískot). Ujistil, že se všemi požadavky které dostal, obeznámí Ústřední výbor KSČ. Vláda je ochotna nedostatky napravit (volání Demise, demise). Alexander Dubček žádal, aby také Sovětský svaz se omluvil za invazi do Československa a aby totéž učinil i Ústřední výbor KSČ. Vyzval, aby z ÚV KSČ, z vlády, z Federálního shromáždění odešli ti, kteří dosud byli a nadále jsou brzdou dalšího obrodného procesu. (Volání Dubček na Hrad). Zástupci studentů Šimon Pánek a Igor Chau z z Koordináčního studentského stávkového výboru, podali zprávu o rozhovoru s generálním prokurátorem. Řekl jim, že zásl 17. listopadu byl shledán nepřiměřeným a nepřiměřeně tvrdým. Je podezření, že ve dvanácti případech došlo k trestným činům. Záležitost byla odevzdána vojenské prokuratuře, která ocení trestnou odpovědnost. Studenti oznámili, že trvají na vytvoření parlamentní komise, v níž by byli i studenti. Komise bude kontrolovat průběh a výsledky vyšetřování. Dalším řečníkem byl György Kerenyi, zástupce maďarských odborů, která přál shromážděným úspěch jménem několika maďarských organizací. Sotva dozpíval písničkář Vladimír Mišík bylo zapotřebí sanitky. Václav Malý z tribuny zavolal... tady napravo směrem k Hradčanům je zapotřebí sanitky, kdybyste tam udělali prostor... a shromáždění reagovalo Pošlete ji na Hrad, pošlete ji na Hrad. Moderátor připomněl, že za 41 let režimu se našly desítky a stovky lidí, kteří za svobodu obětovali své životy. Potom poprosil, aby se minutou ticha uctila památka všech obětí tohoto režimu, symbolizovaných Pavlem Wonkou. Shromáždění ztichlo. Slova se ujal dr. Václav Benda za Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných a oznámil, že byli propuštěni na svobodu nejznámější političtí vězni dr. Ján Čarnogurský, Ivan Martin Jirous, Jiří Ruml, František Stárek, Petr Uhl a Rudolf Zeman. Ale ve věznicích ještě mnozí zůstávají. Stanislav Devátý a Roman Rákosník se ještě musí skrývat. Z těch, kteří byli propuštěni, představil moderátor Václav Malý shromáždění nejedliv ing. Petra Uhla. Vrátil jsem se dnes v noci z vazby z Litoměřic, řekl Uhl. Rozšířením nepravdivé zprávy o smrti studenta M. Šmída jsem se nedopustil trestného činu... zprávu jsme považovali za pravdivou a ověřenou... získali jsme ji za velmi podivných okolností, které ještě nejsou zcela objasněny. Nicméně se za rozšíření této nepravdivé zprávy shromáždění omluvil. Jako trochu vyjevený a ohlušený se představil Jiří Ruml, šéfredaktor Lidových novin. Poděkoval účastníkům manifestace za to, že může být mezi nimi. Po projevu horníka z dolu Ležáky v v Mostě, Karla Nájemníka - vyzval k vytvoření stávkových výborů na všech dolech, Hradě Růžek z Národního divadla oznámil, že toto divadlo, symbol našeho národního osvobození, proti vůli herců zůstalo zavřeno.

Herci přísahají, že vytrvají. Václav Malý oznámil, že se přes mikulovský pohraniční přechod marně snaží do Prahy dostat herec Pavel Iandovský, jinde spisovatel Jiří Gruša a písničkář Karel Kryl. Premiér Adamec ráno při jednání slíbil, že jim příjezd umožní. Ale ze zahraničí přijel zazpívat Jaroslav Hutka, po jehož úspěšném vystoupení promluvil hudebník Michal Kocáb a redaktor Mladého světa Michal Horáček.

Uprchlíká situace - prosinec 1989

Odklon od komunismu v Polsku a v Maďarsku se nyní projevuje i drsné změně emigrační politiky Spojených států, pokud se týká polských a maďarských uprchlíků. Především bylo rozhodnuto, že se nebudou přijímat žádosti občanů z Polska a Maďarska, kteří nyní přicházejí na Západ. Nejsou uznávani za uprchlíky a nemohou o emigraci do Spojených ani požádat. Ale mnohem závažnější je další nejnovější rozhodnutí, podle něhož budou americké imigrační úřady projednávat jenom žádosti polských a maďarských uprchlíků, kteří spadají do prioritních kategorií jedna až pět, kteří jsou v bezprostředním nebezpečí života, pracovali pro americké úřady, jsou vynikajícími umělci, vědci, kteří mají v Americe příbuzné nebo jsou lidmi, na nichž mají americké úřady zvláštní zájem za prokázané služby. Kolik procent polských a maďarských žadatelů spadá do těchto kategorií, se nedá odhadnout, ale jistě ne ani deset procent. Naprostá většina žadatelů spadá do kategorie P-6 - a tato kategorie byla zrušena. Tyto žádosti, z nichž mnohé byly předloženy úřadu Immigration and Naturalization Service k projednání již v roce 1987, se uchazečům o emigraci prostě vrátí. To prakticky znamená, že se tyto polští a maďarští občané po dvou a víc letech čekání na emigraci do Ameriky budou nuceni vrátit se domů, kde už v jejich někdejších bytech bydlí někdo jiný, na jejich pracovních dělá jiní lidé - je to návrat do vlasti, ale ne do domova. Jsou sice v proudů návrh, aby se těmto navrátilcům poskytla nějaká finanční výpomoc, aby se nevraceli domů s holýma rukama, ale to je zatím jenom návrh, který se by musel projednat mezi příslušnými vládami, patrně za účasti úřadu Vysokého komisaře Spojených národů pro uprchlíky v Ženevě. Je tu všem závažná neznámá: hostitelské země. V těchto zemích uprchlíci čekali na vyřízení svých žádostí. Jejich pobyt ve Spolkové republice Německo, v Rakousku a snad i jinde je už dnes ohrožen. Vlády hostitelských zemí, přetížené obrovským návalem nových přistěhovalců, pokládají za neúnosné finanční vydání, z něhož prostřednictvím sociálních úřadů nebo jakoukoliv jinou formou uprchlíci žijí, a budou chtít uskutečnit,

čím už měsíce vyhrožují, deportace uprchlíků do země, odkud přišli.

Americké opatření o žádostech do Spojených států se zatím netýká československých, rumunských a bulharských uprchlíků. Ale i v těchto případech dojde ke změně, jestliže se změní vládnoucí režimy. Jestliže podle úsudku amerických úřadů přestane v těchto zemích politická perzekuce odpůrců komunismu. Ale naši uprchlíci zůstávají ohrožováni - především v Západním Německu - výzvami, aby i v případě zamítnutí žádosti o asyl se do měsíce vystěhovali z Německa a jestliže se nevystěhují, že jim hrozí deportace. Uprchlíci mají možnost se tomuto rozhodnutí bránit žalobou (jak je to uvedeno na konci výzvy, aby opustili Německo). Ale soudní řízení je spojeno s vydáním, jak na advokáta, tak na soud, nezaručuje ani v nejmenším, že soud vyhoví žalobě, takže prakticky řečeno je smysl tohoto postupu jen odkládání. A protože západoněmecké úřady mají snahu urychlit asylové řízení, urychlí nepochybně i soudní řízení a příznak deportace se začne jen na několik měsíců.

Pomocné organizace jsou v těchto případech bezmocné. Nemohou německým úřadům říci, kdy ten či onen uprchlík odletí do Spojených států, když ani nevědí, kdy bude pozván k pohovoru a bude-li u pohovoru uznán za politického uprchlíka. Americké úřady odmítají uvést datum pohovoru (samy je nevědí) a zdá se i potvrdit, že byla uprchlíkova žádost přijata k projednání.

Ažkolí úředníci pomocných organizací několikrát denně na tyto nepříznivé okolnosti upozorňují nově přicházející čs. občany, kteří se chtějí o emigraci do Spojených států ucházet, vysvětlení zůstávají opominutá: jsem pevně rozhodnut se tam nevrátit, nevěřím tomu je nejčastější odpověď. Jednotlivcovi pevně rozhodnutí je ovšem v celém procesu nejnižší, nejméně rozhodující položka. Každý žadatel má proti sobě úřad, který přiděluje (a teď v 95ti procentech zamítá) asyl, velmi zdoluhavě pracující americký úřad Immigration and Naturalization Service a místní německé řady, vyzývající k odchodu z Německa. Pomocné organizace nemohou než hned z kraje a začátkem a završ každému novému přichozím připomenout, že každý je svého štěstí strůjcem.

otvára naději. Proto tuto chvíli ukončil modlitbou Otče náš. Bývalý prorektor univerzity v Brně, prof. Milan Jelínek, přišel do mrazivého počasí v Praze včel pozdravy z Moravy a z Brna, kde se už sedmý den manifestuje za demokracii a za svobodu. Za středoškolský promluvil Ondřej Přerovský. Za politické vězně padesátých let dr. Josef Zvěřina. Mezitím studenti a mládež vytvořila živý řetěz, který vedl až k Hradčanům. Za sportovce promluvil Ladislav Vízek, za Polďinu hut na Kladně Martin Peroutka. Žádal konec monopolu jedné strany. Moderátor Malý oznámil, že kolem národohospodáře Oty Šika se vytváří tým jenž chce vyzvat ke spolupráci na hospodářském programu laureáty Nobelovy ceny za ekonomiku a pomoci tak Občanskému fóru při přípravě hospodářského programu. Po vězvě, aby účastníci shromáždění přišli druhý den na manifestaci na Václavském náměstí se shromáždění zakončilo státní hymnou, kterou přednesla Marta Kubišová.

Někteří čeští spisovatelé se sešli den před tím

Navázal na ideály T.G.M.

PROVOLÁNÍ DEMOKRATICKÉHO MASARYKOVA HNUTÍ

Náš lid prošel v minulých desetiletích nesmírným utrpením. Ve jménu cesty ideologie po 40 let hrůzné poroby bylo popraveno a umučeno přes 8.000 občanů. Víc jak 600.000 občanů bylo protiprávně vězněno a desítky tisíc občanů bylo tyranii donuceno opustit rodnou zem. To není omyl a chyba, jak stále tvrdí utlačovatelé, ale promyšlená genocida celých vrstev našeho lidu. Potlačení základních lidských práv a svobod za stalincké, gottwaldovské a brežněvovské éry, naše národy byly zbaveny možnosti svobodně rozhodovat o svém životě a osudu, o budoucnosti svých dětí. Odmítáme proto se vši rozhodností jakýkoli vládní totalitní systém ve jménu jakékoli ideologie, ve jménu jakékoli politické strany. Odmítáme totalitu.

Jenom otevřená demokratická společnost s pluralistickým parlamentním zřízením je zárukou dodržování lidských práv a svobod, zajištění právně novou ústavou, vycházející z mezinárodních paktů o občanských politických, hospodářských, sociálních a kulturních právech. Jsme přesvědčeni, že demokratický proces ve společnosti mohou provádět jenom čestní občané, nezatažení minulostí a že z veřejného života, z televize, rozhlasu a tisku musí odejít všichni ti, kteří se podíleli na hrůzném potlačování svobody.

V tomto čase, kdy se tak těžce rodí ztracená svoboda, je zapotřebí navázat na humanitní a demokratické ideály T.G.Masaryka. Vycházet z jeho stále platné myšlenky, že kdykoli jsme podléhali vinným tím bývalý nedostatek duchovní činnosti, mravní statečnosti a odvahy. Uvědomujeme si, že už několik generací nezná ideje T.G.Masaryka, nezná jeho dílo, nezná mravní zázemí, ze kterého vyrostla naše svoboda a státnost. Věrní odkazu prezidenta osvoboditele, zakladatele naší republiky T.G.Masaryka, rozhodli jsme se založit Masarykovo demokratické hnutí, spojující všechny občany, jímž není lhostejný osud naší země a budoucnost našich dětí, spojující Čechy a Slováky, donucené opustit svou rodnou zem. Vyzýváme všechny občany a zejména naše krajané v cizině k podpoře našeho úsilí za vybudování svobodného, nezávislého Československa. Masarykovo demokratické hnutí chce se pokusit uplatnit v naší pohnuté době odkaz demokratických tradic T.G.Masaryka. Chce být svědomím soudobé politiky. Nedopustíte, aby spravedlivá a oprávněná touha našeho lidu po svobodě a demokracii byla znovu udušena a potlačena.

Přípravný výbor Masarykova demokratického hnutí.

v Praze a založili Občanské fórum českých spisovatelů, v němž jsou spisovatelé, kteří nemohli dvacet let veřejně publikovat, spisovatelé v emigraci a členové Svazu českých spisovatelů, kteří se postavili proti vedení této organizace. Spisovatelské fórum podporuje stávk.

28. listopadu, úterý: Čs. strana lidová zvolila v noci nové vedení. Předsedou byl zvolen Josef Bartončík, prvním místopředsedou Bohumil Svoboda, druhým František Rajchl, ústředním tajemníkem Richard Sachr.

V úřadu předsednictva Federální vlády došlo v 11 hodin k setkání delegace Ústředního výboru Národní fronty a Federální vlády s představiteli Občanského fóra. Delegaci vlády vedl ministerský předseda Ludvík Adamec, delegaci Občanského fóra Václav Havel. Jednání trvalo dvě hodiny a mělo vzrušený začátek, protože názory na řešení současné krize byly rozporné. Po obsáhlé diskusi se stanoviska sblížila a došlo k dohodě, že předseda Federální vlády do 3. prosince navrhne prezidentu republiky, aby jmenoval vládu v novém složení. Vláda se bude skládat z nezávislých a ze zástupců politických stran, včetně KSČ. Půjde o vládu odborníků. Federální vláda navrhne Federálnímu shromáždění změnu ústavy, a to: 1) Vypuštění odstavce o vedoucí úloze KSČ, 2) vypuštění odstavce o uzavřenosti Národní fronty a vedoucí úloze KSČ v Národní frontě, 3) vypuštění odstavce o tom, že vzdělání se provádí v duchu marx-leninismu a nahradí se pojmem, že probíhá v souladu s vědeckými poznatky a principy lidskosti a humanismu. Na tiskové konferenci podal zprávu o jednání ministr Federální vlády Marian Čalfa.

Prezident republiky Gustav Husák vyhověl žádosti Miloše Jakeše, aby byl zproštěn z funkce předsedy Rady obrany státu.

Alois Indra, předseda čs. Federálního shromáždění oznámil generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ Karlu Urbánkovi, že žádá o uvolnění z funkce předsedy Federálního shromáždění.

Dokončení na str. 6



Čechoslováci v USA

Trápi Vás některá z následujících otázek?

- na mortagage by sme mali, ale ako našetríme z našich platov na downpayment?
- Len nedávno vyrastol Váš syn či dcéra z plienok a už sniva o vysokej škole?
- starí rodičia sú nám najbližší, ale čo keď ich počas návštevy stihne nejaká choroba alebo príhoda sa úraz?
- z čoho vlastne budeme žiť, keď budeme v dôchodku?
- kde investovať peniaze, ktoré som si našetril na penziu, tak aby som mal zaručený príjem až do smrti?

Ten správny čas na zamyslenie je tu. Kedy a ako podobné problémy predvídať, vyhnúť sa či riešiť — to Vám bezplatne poradím.

Setriera plány — výhodnejšie ako klasická IRA, 401 K — a s veľkou výhodou — so životným poistením, dôchodkové plány, úrazové a nemocenské poistenie nie len pre Vašu rodinu, ale aj pre návštevníkov z domova — to všetko Vám vysvetlím v rodnej reči. Neváhajte a zavolajte. Už sa teším do počutia.

Vladimír Sýkora
40 William Street
Wellesley, MA 02181
Tel.: 617-237-4900
508-883-3642

[24 hodín - nechajte odkaz]
Volajte collect



Vyšetřování událostí ze 17. listopadu

P á t é p ř e s d e v á t é

V budově Federálního shromáždění v Praze se konala 14. prosince tisková konference, na níž členové parlamentní komise pro dohled nad vyšetřováním událostí ze 17. listopadu informovali novináře, i zahraniční, o dosavadních výsledcích činnosti. Členy komise je devět poslanců, dva právníci - dr. Motejl a dr. Danisz, oba bez politické příslušnosti, zastupují Občanské fórum, a čtyři studenti, vysokoškoláci, rovněž bez politické příslušnosti. Předseda komise, ing. Jozef Stank, člen KSČ, připomněl, že komise není vyšetřovací komisí, ale komisí pro dohled nad vyšetřováním, jejím posláním je ověřit výsledky šetření Generální prokuratury České republiky a její vojenské složky. Před komisí se dostavilo asi 27 občanů, členové komise shlédli videokazety ze 17. listopadu, videokazety profesionální i amatérské, vyslechli zvukové záznamy. Na základě získaných poznatků došla komise k přesvědčení, že celá bezpečnostní akce 17. listopadu byla organizována a politicky konzultována. Proto komise podala návrh, aby byli zbaveni poslaneckých mandátů Miloš Jakeš a Miroslav Štěpán. Komise navrhla federálnímu ministerstvu vnitra a ministru vnitra České republiky, aby bylo zbaveno výkonu funkce šest vysokých důstojníků Sboru národní bezpečnosti. Návrhy byly přijaty. Některé důstojníky vyšetřuje vojenská prokuratura, tři už jsou ve vazbě.

V dotazech novinářů se jeden týkal toho, že se podle mínění veřejnosti vyšetřování zbytečně protáhne. Odpověď: Začátek vyšetřování civilními složkami prokuratury neměl dost rychlý spád, tam se nějaký čas ztratil, komise v tom směru projevila své mínění a to snad mělo určitý vliv na to, že příslušní vedoucí prokuratury byli zbaveni svých funkcí. Vojenská část prokuratury dostala část materiálu 24. listopadu, ustavila tým, který vyslechl přes 300 svědků, vyhodnotil desítky videokazet, stovky vyjádření a písemných materiálů.

Americká novinářka z Chicago Tribune, která se manifestace 17. listopadu zúčastnila a utrpěla úraz na hlavě, chtěla vědět, zda se budou vyšetřovat pouze velitelé nebo se postihne i „těch chlapců, kteří skutečně lili“.

Československo zápasí o svobodu

Pokračování ze str. 5

V Praze zasedal koordinační výbor strany Zelených, jejím programem je „co je ekologické, je i ekonomické“. Záměry o stranu jsou především členové Českého svazu ochránců přírody.

Předseda Čs. akademie věd Josef Říman zahájil kroky, aby bylo vráceno členství všem bývalým členům akademie, kteří o ně přišli z politických důvodů.

Do funkce nového ústředního ředitele Čs. televize byl uveden ing. Miroslav Pavel, mluvčí Federální vlády.

Večer oznámil na stanici Hvězda Petr Pospíchal, tiskový mluvčí Občanského fóra pro rozhlas, že za dopoledního jednání předseda vlády Adamec oznámil zastupcům Občanského fóra a Veřejnosti proti násilí, že už podal prezidentu republiky návrh na udělení milosti politickým vězňům. Občanské fórum a Veřejnost proti násilí s povděkem vzali na vědomí zprávu místopředsedy Federálního shromáždění B. Kučery, že na zítřejší schůzi Federálního shromáždění bude podán návrh na zřízení zvláštní komise k vyšetření brutálního zásahu proti klidné demonstraci studentů 17. listopadu.

Ing. Robert Martinko se narodil 2. dubna 1936 ve Spišském Štiavku. Na Slovensko vysoké škole technické vystudoval sdělovací techniku, kde dříve pracoval jako vedoucí oddělení rozvoje jednotné telekomunikační sítě. Je bez politické příslušnosti.

JUDr. Richard Šacher se narodil 1. září 1942. Pracoval v textilní továrně, v dolech, byl řidič. V roce 1968 vstoupil do čs. strany lidové, kde zastával různé funkce. Studoval při zaměstnání. Loni byl ze služeb strany propuštěn, protože kritizoval vedení strany. Je vedoucím obrodného proudu strany, který zvítězil a zvolil Šachra za ústředního tajemníka strany.

Petr Miller se narodil 27. června 1941 v Praze. Vyučil se strojním kovářem, pracoval v Tatrovce na Smíchově a od roku 1962 ve výsočské ČKD. Studoval při zaměstnání, ale v roce 1970 byl s nástupem normalizace donucen odejít z Vysoké školy ekonomické, kde studoval zahraniční obchod. V současné době pracuje jako přední kovář. Je bez politické příslušnosti. Vzhledem - má kolem dvou metrů - je to dělník jako z plakátu.

bili a zbili také mě“, a zda se bude vyšetřování vztahovat i na jejich bezprostřední velitele v civilu, kteří dávali pokyny, koho uniformy mají mlátit.

V odpovědi bylo vysvětleno, že vyšetřování zjišťuje trestní odpovědnost funkcionářů federálního a českého ministerstva vnitra, správy Sboru národní bezpečnosti v Praze, a trestní odpovědnosti jednotlivých příslušníků SNB. Mýlná je domněnka, že rozhodnutí o policejním zásahu padlo 50 minut před začátkem zásahu. Student Václav Bartuška řekl, že podle jeho názoru byl celý masakr 17. listopadu důkladně naplánován mnoho dní dopředu. Vždyt šlo o akci, na které se podílelo 1.600 příslušníků bezpečnosti z nejrůznějších složek.

Zástupce generální prokuratury: vyšetřovat se budou dělníci pachatelé, dalších sedm už je vytýpováno. Pátrá se po pachatel, který zbil americkou novinářku.

Od 17. listopadu je asi dvanáct osob nezvěstných. Co se o tom ví? Ze dvanácti nezvěstných se dá sedm vyškrtnout, byli nezvěstní dávno před 17. listopadem. Po osudu zbývajících se pátrá.

Co se počtu zraněných týče, zatím jsou zdokumentovány 143 případy zraněných 17. listopadu, někteří ranění budou mít velké a trvalé následky. Z celkového počtu 143 raněných bylo jedenáct mladých, nejvyšší 18letých. Kolik bylo zraněno studentů a kolik mladých dělníků se ještě nejišťovalo.

V dotazu jednoho novináře byla připomenuta činnost nezávislé vyšetřovací komise studentů. Tato komise předkládá vojenské prokuratuře svědectví, která se týkají nejen případů pohřešovaných osob, ale i úmrtí a „dokonce se hovoří o podivných případech automobilových havárií“. Zástupce nezávislé studentské vyšetřovací komise oznámil, že byla vojenská prokuratura odevzdána svědectví, která byla ověřena a jsou pravdivá. Ostatní případy se ověřují. Zástupce generální prokuratury ujistil, že všechny případy, které studenti předložili, budou důsledně vyšetřeny a spolu se studenty objasněny.

V závěru tiskové konference právník dr. Motejl apeloval na novináře, aby nestupňovali takřka existující kampaň, naléhající na urychlené skončení celé záležitosti. Z hlediska vyšetřování jde o velmi složitý případ, na němž je zainteresováno nezvykle mnoho osob, buď jako svědků nebo podezřelých. Jestliže je zájem na skutečném a poctivém vyšetření celého případu, musí si vyšetřování vyžádat poměrně dlouhý čas. V neposlední řadě jde o to, aby řízení proběhlo v souladu se všemi trestněprávními předpisy, aby byl obviněným dán prostor k obraně.

Poslanec dr. Ládr, člen parlamentní komise, se jménem komise omluvil dopisovatele Chicago Tribune, která byla při zásahu poraněna a ujistil ji, že přistě, až naši přátelé přijedou do Československa, budou vítáni pouze květinami.

Omlouváme se: Je nad naše možnosti a síly postihnout dravý tok událostí v Československu tak, jak bychom chtěli a měli. Mnohé z toho, čeho jsme byli svědky, spadlo pod stůl: Tupý pokus Ludvíka Adamce představit svět jako vyrovnanou vládu patnácti komunistů a pět nekomunistů, nezaznamenáváme složení nové české a slovenské vlády, historicky senační událost, že se Komunistická strana Československa musela pod náporem veřejnosti vzdát vedoucí úlohy ve státě nekomunistické dostatečně důrazně. Je nesnadno zachytit postup KSČ za vedení nového generálního tajemníka Urbánka. Je očividné, že se snaží získat čas, že si nepřijíjí konsolidaci poměrů, že kde mohou, hází polena do soukolí. Jedním takovým případem je návrh, aby se odložila volba prezidenta anebo aby se prezident volil lidovým hlasováním. Každá příležitost, která poskytuje možnost rozhodnutí oddálit, je jim vhodná. Potřebují čas, aby se vzpamatovali. Komunistická strana není rozbita na padří, ani není ve smrtelných křečích. Byla vyhrána bitva, ale ještě ne válka.

Vznikají nebo se obnovují strany. Sociálně-demokratická, a ta hned ve dvojí podobě. Jednou bez Battěka, podruhé s Battěkem. I tam se budou poměry urovnávat. Vzniká strana Zelených. Ke slovu se hlásí Demokratická iniciativa jako politická strana. Velmi důležitou politickou novinkou je, že se na Sjezdu Zemědělských družstevníků rozhodlo - a už se uskutečňuje - založení strany rolníků. Proti čs. straně lidové se vyhláší založení křesťansko-demokratické strany. Na Slovensku se obnovuje demokratická strana.

Občanské fórum a Veřejnost proti násilí se prosazují s velkými úspěchy ve městech, ale s obtížemi v menších městech a na venkově. Státní stranický aparát komunistické strany - což je obrovská vrstva nějakých dvou set až tří set tisíc členů Národních výborů a úředníků brzdí všechny novinky, protože si je nepřijeje z nejvlastnějšího zájmu: přišla by v některých případech o koryta v jiných o lehkou obživu. Takle mafie - tak ji nazval místopředseda vlády Walter Komárek - se bude zutivě bránit reformám, jejichž cílem je vyřadit ji.

Jsou ovšem i světlé zjevy. Do Prahy a do měst se náhle vrátila slušnost a ohleduplnost. Lidé jsou na sebe vlídní, pomáhají si, mluví spolu, debatují. Ten tam je onen únik do soukromí, v němž se po léta žilo.

Jsou i temné zjevy. Pálí se policejní archivy v mnoha městech. V Praze dávají vysokoškoláci pozor, aby se nestěhovaly archivy z Bartolomějské. Hloupé je vysvětlení úřadů, že se pálí jenom staré spisy, protože se jich nakupilo příliš mnoho. V Praze se všeobecně ví, že v Ruzyni se spisy spalují, kdežto na Pankráci šrotují. Odklízí se nepříjemný usvědčující materiál.

Vasíl Bilak dostal obsílku, aby přišel soudu vysvětlit, z jakých důvodů přišel tak lacině k víle. Mluví se o obnově procesu s Babinským a

dojde-li k ní, bude to senzace, která se Komunistické straně Slovenska nebude ani trochu líbit.

Jsou starosti, co s materiály v kádrových odděleních. Strach z materiálu nemusí mít zaměstnanci, ale pracovníci kádrových oddělení. Ti mají, zač se stydět, nikoli lidé, kteří jim podléhali.

A nyní několik zpráv či zpráviček aspoň ve zkratce:

Hlavní město Praha má od 8. prosince nového primátora, dr. Josefa Hájka, jenž slíbil, že Praha bude demokratické město, v němž nebude místo pro násilí ani pro starou demagogii, že bude mnoho práce v oblasti ekologie, dopravního systému, povede se dialog s Pražany...

V Lánech obnovili členové Občanského fóra do původního stavu průčelí základní školy, na níž byl odkryt název Škola Charlotty Garrigue-Masarykové.

Lidové noviny, měsíčník, který vycházel v Praze ilegálně a jehož šéfredaktor Ruml a redaktor Zeman byli zadrženi a vězněni, bude od 1. ledna vycházet legálně, zprvu dvakrát týdně a později denně. Bude to nezávislý deník.

Dr. Lubomír Štrougal, který byl donedávna dvacet let čs. ministerským předsedou, oznámil prostřednictvím Čs. tiskové kanceláře, že se vzdává poslaneckého mandátu ve Federálním shromáždění a že požádal o uvolnění z funkce člena Ústředního výboru komunistické strany. Postup odvolání snahou umožnit obnovu parlamentu a obrodu strany. Ze své činnosti je kdykoliv připraven skládat účty.

V Praze na Národní třídě, na smutně proslulých místech, odevzdala 9. prosince oficiální vládní delegace Portugalska čs. studentům 50 000 růží jako výraz sympatií studentskému a demokratickému hnutí v Československu. Tisíce Pražanů slavnostnímu aktu s radostí a jásotem přihlíželo. Studenti a ostatní občané růže rozebrali a odnesli na Václavské náměstí, kde je položili před sochu sv. Václava. V portugalské delegaci byli i zástupci průmyslníků, odborářů a studentů. Jeden delegát prohlásil: Delegace nezastupuje jen portugalský lid, ale současné lid celé Evropy, protože revoluce v Československu mění tvář celého kontinentu. Přišli jsme, abychom vám ukázali, že jsme s vámi, že nejste sami. Evropa je s vámi.

ÚRO, ústřední rada odborů, měla 9. prosince plenární schůzi, na níž odstoupilo předsednictvo a byl vytvořen akční výbor. Z předsednictva odešlo 38 členů a dva kandidáti. V Akčním výboru je jedenáct členů, dva bez politické příslušnosti, dva lidovci, dva socialisté a pět komunistů. Předsedou se stal Karel Heneš, místopředsedou Václav Chovanec z Nové huti v Ostravě-Kunčicích. Mimořádný sjezd se připravuje na leden.

Z Kladna poslalo 600 středoškolačů a přes 30 učitelů koordinačnímu výboru studentů žádost, aby se do čs. státního znaku vrátila královská korunka, která byla po změně ústavy v roce 1960 vynechána za pěticipou hvězdu. Žádost byla zdůvodněna historickými zásluhami Karla IV. o vzdělanost a státní uvědomění Čechů.

Stokorunová bankovka s Gottwaldem se čs. občanům nelíbí ani trochu. Znehodnocují ji hlavně tím, že Gottwaldovi (jehož portrét kdosi zhodnotil tak, že tam vypadá jako na zatykači) přimalovávají hitlerovský knírek. Státní banka čs. musela vyměnit už několik tisíc takto pokreslených nových stokorun a rozhodla se proto Gottwaldovu stokorunu stáhnout z oběhu, přestat vydávat a místo ní obnovit výrobu stokorun z roku 1961. Nová stokoruna bude vydána ještě jednou, protože proti jejímu rubu není námitky, ale na lici stranu musí přijít místo Gottwalda někdo jiný, proti jehož portrétu nebudou námitky.

Ministr práce Petr Miller oznámil ve Federálním shromáždění, že se bude snižovat celkový počet pracovníků v čs. uranovém průmyslu. V příštím roce o dva tisíce horníků. Z celkového počtu skoro 8000 pracovníků jich postupně odejde 3000.

Požehnané vánoce a šťastný nový rok 1990!

Středisko informací a služeb pro Čechy a Slováky poskytuje aktuální informace a potřebné služby týkající se

- asylového řízení
- Asl/G paragraf 17 „Duldung“
- pracovního povolení
- povolení pobytu
- oprávnění pobytu
- nabytí něm. státního občanství
- rozhodnutí o amnestii ze dne 27. října 1988
- legalizaci pobytu v NSR
- vyjmutí ze státního občanství ČSSR
- tvorby kapitálu, cenné papíry a fondy
- uložení kapitálu
- financování vlastního bytu a rodinného domku
- možnosti kreditu
- daňového vyrovnání a přiznání
- registrace a zápočtu odpracovaných let v ČSSR

- finančního zajištění v případě invalidity
- finančního zajištění v důchodu
- zákonných povinností vůči Úřadu důchodového pojištění
- novelizace daňového zákona k 1. 1. 1989
- novelizace zákona o nemocenském pojištění k 1. 1. 1989
- reformy zákonn. důchodového pojištění

- Naši odborníci Vám poradí v otázkách pojištění
- Pomůžeme Vám při koncipování úředních dopisů a vyplňování formulářů
- Vaše záležitosti můžete projednat v mateřštině

- Pro naši činnost je nezbytně nutný soustavný průzkum o postavení našich krajanů v sociálním pojištění ve Spolkové republice. Proto také my potřebujeme kontakt s Vámi.

Úřední hodiny: středa 10 - 16 hodin • telefon (089) 551 44 109

Iduna Versicherungen, Bausparen, Investment
Československé oddělení
8000 München 2, Sonnenstrasse 23, 5. poschodí

IDUNA

Immer der richtige Rahm

SVĚDKOVÉ VYPOVÍDAJÍ

Z pražského Svobodného slova přetiskujeme svědectví několika účastníků zásahu policie proti studentům 17. listopadu v Praze. Tři dny jsme se snažili získat souhlas Svobodného slova k přetisku, tři dny byl telefon redakce obsazen. Pokládáme to za dostatečné vysvětlení, proč článek vychází bez souhlasu redakce Svobodného slova.

Martin Polach, III. ročník herectví DAMU: „Byl jsem na demonstraci, která byla povolena, od půl čtvrté do půl desáté do večera. Sešli jsme se nahoře na Albertově, obrovský neuvěřitelný dav nejenom studentů, ale i profesorů a vůbec lidí, kterým na tom záleželo. Spontánně jsme se všichni dohodli na tom, že půjdeme do středu města, mezi ty, co nejsou s námi, protože jsme se během pochodu sjednotili v názorech, lidi začali držet spolu. Křičeli jsme: „Češi pojďte s s námi!“ A lidi vystupovali z tramvají a z osobních aut, která parkovala podél silnic a šli s námi.

Došli jsme na Národní třídu a před Májem stál kordon asi v pěti řadách těch 17letých kluků v helmách. Stáli, měli vpředu plexisklové štíty. Všechny svíčky se poslaly dopředu a zapálily se před tím kordónem a najednou tam stáli sedmáctiletí kluci v helmách, kterým na obličejích svítily ty svíčky a odrážely se od těch štítů. Několik poslal kytky a nějaké odvážné bezvadné holky šly dopředu a ty kytky rozdávaly od jednoho štítu ke druhému. A snažily se s těma klukama mluvit. Ale nešlo to. Věděli jsme, že nás jsou tisíce a proti nám pár stovek těch kluků. Ale nešlo jít proti nim. My jsme nechtěli.

Najednou začali lidi křičet, že jsou i zezadu... A nás zmáčkli. Až už se nedalo dýchat. Asi dva metry ode mne dostala jedna paní infarkt. Já jsem začal křičet, že tady umírá člověk, a vyváděl jsem tu paní z davu. Povedlo se mi to... A chtělo se mi brečet, protože tam přijížděly první transportéry... Pak přišli na pomoc příslušníci z červenými baretý, vzadu se ozýval štekot psů, o kterých jsem se dozvěděl později, že ani jeden z nich neměl náhubek. Když nás donutili k tomu, abychom utíkali už jenom tím jedním podloubím, tak se tam vytvořil špalír a bili ženy, bili děti a bili staré lidi. A my, kteří jsme byli uprostřed, tak jsme byli tlačeni na sloup takovým způsobem, že tam křúpaly kosti. Že jsme slyšeli, jak křúpou kosti o hrany sloupů.

MUDr. Jan Marek, fakultní nemocnice v Motole: (Když s ním hovořili, měl ruku v sádře). „Problém byl v tom, že policie nabádala k rozchodu, ale v konečné fázi nebylo kudy jít. Když vytvořili uličku, kdo chtěl tudy uniknout, musel protřpět řadu ran. Několik jsem jich také utřel. Chránil jsem si hlavu rukou a přitom mi naštipili kost. Hrozný pohled byl na obrněné transportéry, které před sebou radlicemi tlačily lidi.“

Petr Poledňák, režisér, umělecký šéf Činoherního studia v Ústí nad Labem: „Vedle mne - zatlačili nás ke vchodu k bývalému Metru - lidé doslova řvali hrůzou, křičeli, že jsou tam děti: všechno zbytečné, dokonce ještě v tu chvíli jsme odmítali vylomit mříž do pasáže, protože my přece nechceme násilí. Pak už přišla známá ulička ran, vedle mne padla pod úder mladíčka dívka, kluk jí běžel na pomoc, po ráně obuškem do hlavy zůstal ležet, donesli ho někam z radlice transportérů. Já sám jsem dostal tři - do hlavy, zad a ramene - a můj poslední pocit byl asi ten, že líp by bylo v antonu, protože na ulici můžou zřejmě úplně všechno.“

Martin Klíma, student MFF UK, jeden z řečníků na albertovském shromáždění: „Mluvíli jsme s těmi kluky v bílých přilbách, chtěli jsme, aby nám umožnili promluvit s jejich velitelem, ale bylo to, jako kdybychom mluvili do betonové zdi... Ještě chvíli se nedělo nic, pak dav couvl - ti sedící se nechali zbít, zkopat a odtáhnout. Jediná úniková cesta byla podloubím u Mikulandské... Zablýhl jsem, jak dva vojáci a jeden příslušník kopají někoho ležícího na zemi. Pak jsem se ocitl před obrněným transportérem s ocelovou sítí.

Příslušníci křičeli: „Po chodníku!“ a z davu přehajících si vybírali vždycky někoho, koho brutálně zmlátili. Nakonec jsem tedy prošel Mikulandskou. Bylo to něco neskutečného a příšerného, těžko se hledají slova. Když jsme setkání a průvod připravovali, čekali jsme, že přijde tak 5000 lidí, nakonec odhaduji, že tam bylo těch lidí daleko více, snad 80 000, mnoho se jich přidávalo cestou. Přesto si nemyslím, že by se nám to nějak vymklo z rukou. Nebyl žádný důvod k takovému zároku. Nedělo by se nic, kdyby průvod nechali projít. Lidi by se klidně rozešli. Tohle, co provedli, byla barbarická ukázka síly s cílem ukázat lidem, kdo je tu pánem, a vyděsit je.“

I ti, kteří přišli na Národní třídu chvíli poté, co byli demonstrující rozehnáni, zbítí a odvezeni, museli být otřeseni. Rozbité sklo, cáry košil, boty. A krev. Poslední kapka přetekla...

V PÁTEK 17. listopadu jsem se zúčastnil manifestace k 50. výročí tragických událostí z roku 1939. Byl jsem přítomen na Albertově, na Vyšehradě a s průvodem jsem došel až na Národní třídu. Tady jsme byli zastaveni kordónem policistů roztaženým přes celou Národní třídu a vzápětí bylo čelo průvodu, čítající několik tisíc lidí, odděleno zezadu dalším kordónem, který se skládal z policistů v uniformách, helmách s obušky a lidí v maskovacích oděvech s červenými baretý.

Asi hodinu se z amplexu na autě za předním kordónem ozývala výzva k rozchodu i udáním směru odchodu (zpět po Národní třídě a za Národním divadlem vlevo na nábreží Karla Marxe). Dav, i kdyby byl ochoten, se ovšem rozejít nemohl, protože byl obklopen. Lidé si střídavě sedali, vstávali, skandovali hesla, zvonili klíči... Asi za hodinu začal zadní kordón policistů postupovat proti davu a mlátit hlavou nehlava. V tom okamžiku došlo k obrovské tlačenci a podle mého názoru je jen zázrak, že nebyl nikdo uslapán, protože v davu byly i malé děti.

K bití lidí a postupu kordónu docházelo v intervalech, které se neustále zkracovaly. Já jsem se dostal do podloubí u prodejny ovoce Casa Pascual a v jedné chvíli při neustálém pohybu davu jsem se dostal přímo před policisty. Za kabát mne popadla ruka muže v červené baretě a vyhodila mne z davu lidí mezi policisty. První, co jsem uviděl, byl pendrek mřící na můj obličej. Reflexivně jsem do rány strčil ruce a ucítil prudkou bolest. Ve stejné chvíli mne čísi ruce popadly a za neustálého bití obušky přes záda a nohy a za výkřiků typu: „My to z tebe vymyláme, ty svině prašivá!“ jsem byl vlečen nejdříve třemi a později dvěma policisty směrem k autobusu. Podlomily se mi nohy a upadl jsem na kolena. Okamžitě se na mne snesl déšť ran a povel: „Vstávej, hajzle!“

Dovlekli mne k autobusu, o který jsem se musel opřít čelem s rukama za hlavou a roztáhnout nohy. Po obličej mi stékala krev, která se mi spustila z nosu, a kapala na silnici. V řadě vedle sebe nás stálo šest a za námi se ozývalo: „Roztáhnout nohy, víc, ještě víc!“ a sem tam přišla nějaká rána. Tam jsem takto stál asi půl hodiny, potom přišel uniformovaný příslušník VB a požádal nás všechny o občanské průkazy. Po vypsání údajů z OP jsem byl propuštěn domů.

M. Imman
student VI. ročníku FVI. UK

PO NĚKOLIKA prý zřetelných (RP 20.11), výzvách k rozchodu, z nichž jsem zachytil pouze: „K Národnímu divadlu!“, „Slzný plyn!“, tak mnoho účastníků chtělo skutečně učinit. Bohužel však narazili na nekompromisní postoj druhé bariéry pořádkových sil. Mladí příslušníci, podle mého odhadu kolem dvaceti let, pouze odpovídali: „Je pozdě, měl jste rozejít na Vyšehradě, měli jste odejít dřív.“ V očích jsem zahlédl podivný lesk, snad pocit vítězství, snad touhu do něčeho i praštit. Podle RP z 18.11. měl údajně takovéto tendence spíš dav, a to zřejmě zvoláním: „Máme holé ruce, nechceme násilí, nechceme činu!“ Od příslušníků v červených baretách jsme se mohli dozvědět vskutku poučné věci: „Kdyby vás byla polovina, tak vás zlikvidujeme. Chtěli jste západní demonstraci, tak ji máte.“

Později zřejmě někdo usoudil, že by možná nebylo vhodné nechat nás vzájemně dušpat, a proto dal rozkaz k propuštění demonstrantů špalířem tvořeným pořádkovými silami, které „legitimovaly“ pendrek ty, kteří uposlechli výzvy k rozejtí. Rány pěstí či pendrekem byly určeny i dívkám.

P. Šedý,
student MFF UK

BYLI JSME OBKLÍČENI z obou stran. Někteří se pokusili schovat se v chodbách nejbližších domů. Byli však vyvlečeni a před vchody zmláceni jedním obzvlášť nepřítelným příslušníkem. Na jedné straně do megafonu hlásili, ať se rozejdeme, na druhé straně dávali na otáčku „Kam?“ odpověď pendrekem. Pak nás stahovali do co nejtěsnějšího klubka a, když už jsme snad více zmáknuti být nemohli, vytvořili „krvavou“ uličku. Jiná cesta nevedla. Po několika ranách dlouhým bílým pendrekem do zad a jedné do zátylku jsem začal utíkat. Jeden z

z nich mi podrazil nohy, ale našťástí se mi podařilo zvednout se dřív, než mě tři další doběhli. Nakonec jsem jen tak uhnul psůvi, který mi šel po obličejí.

P. Říha
student MFF UK

SMĚREM od Národního divadla najely dva transportéry s mřížemi vpředu a stlačily dav tak těsně, že jsem se obával zadušení, a z míst, kde byli lidé tlačeni na zaparkovaná auta, jsem slyšel několik zoufale ječících hlasů a potom křik: „Jsou tu zranění!“ Viděl jsem příslušníka, jak tluč malého dítě, chlapce tak 10-12letého. Mou 16letou dceru si vyhlédl příslušník v bílé přilbě, kterého bych bezpečně poznal, a prohlásil: „Tu si vezmeme, tu já znám!“ Přidal jsem se k nim a oba nás odváděl k autobusu. Netloukl nás, cestou jsem s ním hovořil, tvrdil, že zná mou dceru z demonstrace ve Stromovce. Od autobusu se nám podařilo v nestřežené chvíli uniknout. Je to důkaz, že v akci hrály roli osobní zážité a více méně náhodný výběr. Jednalo se o projevy osobní agresivity s cílem co nejvíce lidi zastrašit.

T. Škrdlant, Praha

DNE 17. listopadu 1989 jsem se zúčastnil pokojné demonstrace studentů, která byla brutálně potlačena. Prohlašuji, že jsem na vlastní oči viděl, jak čtyři příslušníci SNB a jeden příslušník „červených baretů“ chytli mladou dívku, drželi ji roztažené ruce a nohy a obušky ji bili do břicha a do obličeje. Zároveň do ní kopali. Příslušník „červených baretů“ ji vši silou udeřil obuškem přes prsa! Poté ji za vlasy odtáhli k policejním antonům. Tento akt na mne nejvíce zapůsobil svojí cílevědomou krutostí.

M. Kamínek, Praha

VIDĚL JSEM, jak dva vojáci v červených baretách kopají a bijí pendrekem chlapce svíjejícího se na chodníku. Sám jsem si kryl rukama hlavu. Takže jsem první ránu dostal na žaludek se slovy, abych je dal dolů. Další dvě rány jsem dostal na záda. Při odchodu jsem viděl studenta s pravou stranou obličeje zalitou krví z tržné rány na čele a jiného, jak nese na zádech svého druha, který nemohl chodit. To vše se stalo, ačkoliv jsme volali hesla: „Nechceme násilí, Máme holé ruce!“ Neviděl jsem jediný pokus o odpor. Jediné napadení příslušníka. To vše jsem ochoten kdykoliv dosvědčit.

M. Tůma, Praha

Z MIKULANDSKÉ ULICE vjel do průvodu transportér, který rozdělil zástup na dvě části. A začal masakr... Chtěla bych vyzvednout ohromnou disciplinovanost účastníků v těchto chvílích, kdy nepodléhali panice, pomáhali zvedat raněné a podpírali jeden druhého, aby navíc nedošlo k udupání v davu. Člověk ani nemohl popsat všechnu tu hrůzu, bolest a bezmocnost.

M. Járková, Praha

VE CHVÍLÍCH, kdy ve všech pádech skloňujeme a citujeme mnohá prohlášení, odvolávající se na neúměrnost zákroku pořádkových sil v pátek 17. listopadu večer, navštívil naši redakci jeden ze studentů, kteří byli ten večer zadrženi a podrobeni výslechu. Nás zaujal popisovaný služební postup. Hovořil Tomáš Sláma z Prahy, student I. ročníku F.O. VŠE. oboru ekonomika zahraničního obchodu:

Poté, co byl průvod obklopen na Národní třídě, jsem stál v první řadě, přímo u příslušníků u Národního divadla. Bylo tam volné prostranství, oni stáli asi dvacet metrů od toho průvodu. Jeden chlapec se tam bavil s příslušníkem v bílé přilbě, šel jsem k nim poslouchat. Příslušník říkal, že ho to také nebaví, že by tady nestál a ještě prohodil pár slov.

Ten kluk odešel, já tam ještě chvíli stál, a pak jsem se chtěl obrátit a taky odejít, a asi pátý vedle něho na mne ukázal a zakřičel: *Pojďte, toho sebereme!* Vrhnu se na mne, hodil mezi ně - asi dva příslušníci se mne zastali: *Tobu nechte být, ten nic nedělal*, - hlavně ten, co s námi diskutoval. Oni mne ale chytli, hodili tam do těch zadních řad a asi pět lidí mne tloukli obušky, dva psi na mne skočili a potom, když se dostatečně uspokojili, mě předali vojákově v maskáčích, který mne odvedl do autobusu. Tam prohlásil, že jsem napadal příslušníky SNB, podepsal se pod to - podpis zněl: Šťastný.

Udělal mi osobní prohlídku, pak mne posadil na sedadlo - z okna jsem uviděl ty obrněné transportéry, co tam jely - byl to hrozný pohled; všude stáli lidé, všichni na nás mávali a ukazovali, ať vydržíte. Venku mlátili lidem hlavami o ten autobus - my to nevydrželi a vyskočili k oknům, ale okamžitě nás posadili. Ty rány byly hrozné, vždycky někomu bouchli hlavou o autobus, on spadnul na zem, tam do

něj tři v červených baretách tloukli obuškem. Poté tam přivedli další lidi, mezi nimi jedno děvče.

Pak nás odvezli na místní oddělení VB Benediktská, kde děvče požádali, aby vystoupila jako první. Obhajovala se totiž, že nemají právo na osobní prohlídku, tak si ji vybrali za první. Ona řekla, že je zná moc dobře a že žádá příslušníky, že jich se bojí. Začali ji vytahovat násilím, jeden chlapec se jí zastal, že je to jeho děvče, toho napadli v autobuse.

Později jsme šli všichni ostatní. Museli jsme sundat hodinky, všechny věci z kapes dát do sáčku. Pak nás zavedli do takové prázdné místnosti, kde nás ještě jednou prohledali, museli jsme sundat kabáty. Potom nás odvedli do další prázdné místnosti, kde byly československá a sovětská vlajka. Tam jsme museli stát čelem ke zdi, v rozeztupech asi dva metry; kdo se ohlédl nebo chtěl přesvědčit, co se děje, byl brutálně napadán, takže já se raději díval dolů. Říkal přitom cosi jako: „*Neohlížej se, ty parchante, nebo s tebou zatočím...*“ Nevím, kdo to byl, snad měl taky maskáče.

Poté vyvolali moje jméno, vyšel jsem ven a požádal je, zda si mohu dojít na záchod. Nejdřív jsem byl dost hrubě odmítnut, že na to ještě budu mít dost času jinde, ale asi po deseti minutách mi bylo dovoleno tam dojít. Dovedli mě k výslechu - na chodbě byli dva policisté, jeden se ke mne přitočil a začal křičet: *Ty parchante, ty hajzle, ty budeš chodit na demonstraci!* a zničehonic mne přetáhl po zádech obuškem. Potom mne vyvezli nahoru do té místnosti a tak medově mluvili: *Tomáš, tak pojď, ty nám napadáš příslušníky...* Svlekli se oba jen do košil, já si říkal, to bude špatný. Jeden se proti mne postavil a povidá, ty hajzle, tak ty budeš napadat příslušníky, a dal mi facku.

Ten druhý se posadil ke stroji a začal sepisovat moje údaje. Nejdřív je chtěl ode mne slyšet, já jsem nebyl schopen jím toho moc říkat, byl jsem dost vystrašený. Tak se ptal, ať jim řeknu, jak napadám příslušníky, a teprve potom začal psát ty údaje. Když došli k tomu, že matka pracuje na ministerstvu spravedlnosti, tak se trochu lekli, začali být slušnější a vysvětlovali mi, že k nim chodí mluvčí Charty a že se k nim chovají slušně, ale já že napadám příslušníky. Já mu to vysvětloval, on to se mnou sepsal jako přečin proti veřejnému pořádku. Já nevěděl, co mám dělat, zkušenosti s tím nemám, tak jsem odmítl vypovídat.

Pak s tím skončili, já podepsal ty osobní údaje - proč bych je nepodepsal. Protože jsem odmítl vypovídat, odvedli mě do jiné místnosti, byla tam akorát lavice, a tam jsem seděl s nějakým architektem. Asi v půl dvanácté nás pustili, převzal jsem všechny věci, vrátili mi všechno, moc jsem toho neměl.

KONEČNĚ UTÍKÁME do Mikulandské ulice. Zastavuji se, lapám po dechu a pohlížím do tváří zbývajících dívek a chlapců, vyděšených nelidským terorem. Jedna dívka zoufale hystericky křičí. Náhle jsme se rozběhli a v domněnku, že na nás je prováděn další záťah s rozzuřenými psy bez náhubků, jsme vběhli do jednoho z domů.

Schody jsou potřísněny krví, v jednom místě je menší kaluž krve. Zvoníme u jednoho z bytů. Dveře se opatrně otevírají a po zjištění skutečnosti jsme rychle vpuštěni dovnitř. Bylo tam již v předstíni a v jednom z pokojů mnoho lidí posedaných na zemi. Majitelé bytu se nás velmi pěkně ujali, podávali nám čaj, jeden z nás měl obvázanou hlavu, jedné dívce a chlapci poskytl starší boty, protože svoje ztratili v masakru.

Po uklidnění situace venku jsme postupně odcházeli. Vracím se na místa, kde se před chvílí udály otřesné události. Povalují se tu části transparentů, skupinka zdrcených lidí obhlíží posbírané boty, části oděvů, dokonce i spodního prádla, které byly soustředěny na kapotě jednoho z aut. Později se dozvídám, že část lidí v průjezdu násilně svlekli do naha a potom je zbili. Asi bych těmto obudným scénám nevěřil, kdybych ovšem neviděl na vlastní oči ty části oděvů, které tomu nasvědčovaly.

Svíčky, které zůstaly nepošlapány, hořely na dvou místech u okrajů chodníků a jejich světlo ozařovalo šokované obličeje. Stál jsem u několika svíček na rohu podloubí, když z autobusu, kterým odváželi příslušníky pohotovostních oddílů, vystoupil rozzuřený starší příslušník, zřejmě velitel skupiny, a svíčky začal rozšlapávat. Na údiv mladé ženy vyjádřený slovy: *I tohle vám vadí?* reagoval tak, že skočil do autobusu a dožadoval se obušku od svých kolegů. Jelikož mu ho nikdo neposkytl, vrhl se na ženu, uchopil ji za vlasy a několikrát ji otloukl hlavou o sloup. Poté, co se zhroutil na zem, kopl ji do boku. Po tomto brutálním zákroku byla žena odvezena záchranou službou do nemocnice Pod Petřínem, kde byla hospitalizována s podezřením na otřes mozku. Do nemocnice jsem ji doprovázel.

Z. Horký
Liběchov

Malý oznamovateľ

Překlady z češtiny do němčiny a do angličtiny a z obou řečí do češtiny **provádí a úředně ověřuje přísežný, soudní překladatel**

LADISLAV SANTIAGO DE LA CRUZ
Guerickerstrasse 21, 8000 München 40
tel.: 089/36 17 404 nebo 36 17 405

Zároveň pojištění (životní, úrazové), právní, povinné ručení, domácnosti atd.
pro BAYERISCHE VERSICHERUNGSKAMMER

Úředně ověřuji překlady.

Poskytují porady při žádostech o propuštění z čs. občanství, při žádostech o německé státní občanství, při zápočtu let do Rentenversicherung. Vysokoškolsky vzdělaná, přísežná soudní překladatelka

ELIAN S O T T

Musikantenweg 4, 6000 Frankfurt/Main 1
Tel.: 069/44 64 20

od 17-19 hod. mimo soboty a neděle.
Prosím o písemné nebo telef. spojení.

PŘEKLADY * INFORMAČNÍ SLUŽBY

— Překlady pro žadatele o azyl — Úřední spisy —
Tlumočení — Porady v životních otázkách
Překlady a tlumočení z češtiny do němčiny —
ruštiny a naopak provádí a ověřuje veřejně usta-
novený a přísežný, pro soudní a úřední účely
připuštěný překladatel a tlumočnick s velkou
praxí. Pomohu při kterémkoliv problému.

Antonin Mareš

Schleishelmerstrasse 14
8000 München 2; tel: 089/523 46 69

Ubytování ve Vídni vám poskytne

MIROSLAV SEĎA

Wien 1070, Westbahnstr. 18
Tel.: (222) 93 88 112 nebo 64 57 415

Cena od 22 DM na osobu

Zn.: „Pohledná Pražka“ č. 2-XI/89 - Hledám Čechoameričana, který by měl zájem o seznámení s pohlednou, plavovlasou Češkou 26/174/67 - povoláním výtvarnicí. Jsem optimistka, ráda čtu, kreslím, cestuji a toužím také po klidném, rodinném životě.

Zn.: „Silvestr“ č. 5-XI/89 - Krajana 42/181, rozbodhodník bez závazků, hledá veselou dívku se zájmem o rodinu, cestování a kulturu. Foto vyměním.

Zn.: „Jižní Kalifornie“ č. 6-XI/89 - Upřímný 36/187, SS, blond Čechoameričan hledá charakterní a hodnou ženu pro společný život. Foto vítáno - odepišu všem

Zn.: „Zle je samotnému“ č. 7-XI/89 - 21/180, žijící 3 roky v BRD, s německým občanstvím hledá protějšek pro volný čas a možná i více. Foto čestně vrátím.

Zn.: „Vážná známost“ č. 8-XI/89 - 44letá inženýrka, 170 cm štíhlá hledá seriózního muže do ca 60 let pro společný život

Zn.: „Opora a pochopení“ č. 9-XI/89 - Mé srdce potřebuje útěchu - hledám proto jemného partnera k dopisování, příp. bližšímu seznámení. Jsem citlivá, dobře vypadající šedesátnice, ráda cestuji.

Zn.: „Evropa - USA“ č. 10-XI/89 - Čechoameričan, 43/180/78, by rád poznal ženu průměrného věku pro spol. cestu životem.

Zn.: „Bydlím v Massachusetts“ č. 14-XI/89 - Čechoameričan, nekuřák, 36/182 hledá upřímnou dívku do 38 let pro společnou cestu životem. Foto vítáno.

Zn.: „Výhodně“ č. 15-XI/89 - Prodám rodinný domek v Mladé Boleslavi dvakrát 2 plus 1 místnost.

Zn.: „Rozum i cit“ č. 13-XI/89 - Svobodný, bezdětný, všestranných zájmů. 40/180/80, hledá rozumnou partnerku do 35 let. Malé dítě není překážkou. Žiji v metropol. oblasti New York. Foto uvítám

Poplatek do 30 slov 20 DM, za dvojí otištění 30 DM, pro zámoří US dol. 15, při dvojím otištění US dol.20. Poplatek zašlete zároveň s objednávkou. V odpovědích uvádějte na obálce zřetelně značku tučně vtištěnou s následujícím číslem. Jinak nemůžeme zaručit doručení. Uzavěrka 25. předcházejícího měsíce.

Zn.: „Každé odpovím“ č.12-XI/89 - Vdovec, Čechokanadan, 64letý, s univ. vzděláním, finančně nezávislý, zdravý, nekuřák, nepiják, 181/84, hledá hodnou, milou, plnoštíhlou, upřímnou ženu kdekoliv (Kanada, USA, Evropa) pro společný život. Žena každého věku vítána.

Zn.: „Přednost USA“ č.19-XI/89 - Sympaticky kluk 33/180, ze severní Kalifornie, bez závazků hledá krajanu s pozitivním vztahem k životu, nekuřačku do 30 let. Rád lyžuji a hraju tenis.

Zn.: „Opravdové partnerstvo“ č. 1-XII-89 - Slobodná, bezdětná, 26/162. všestranných zájmů hledá sympatického inteligentního partnera z USA. Prosim foto

Zn.: „Láska, upřímnost, porozumění“ č. 2-XII-89 - Čech (27 let), středoškolař, upřímný sportovec, nekuřák, t.č. v NSR (Bavorsko), čekající na asyl, hledá k vážnému seznámení dívku z NSR, pro kterou by mohl žít

Zn.: „Víc než přátelství“ - č. 3-XII-89 - 40letý Čech (1,69 m), žijící v Rakousku, se seznámí se ženou - dítě není překážkou. Ozvi se, myslíš-li to upřímně a vážně. Samota není příjemná (Rakousko podmínkou)

Zn.: „Soulad a pochopení“ č. 4-XII-89 - 29letý hledá přítelkyni se zájmem o kulturu, sport a pro společný život (Německo)

Zn.: „Spolu do Nového roku“ č. 5-XII-89 - Sympatická VŠ 37/168 z Mnichova, všestranných zájmů hledá podnikavého přítele se zájmem o cestování (turistiku) kulturu a založení rodiny. Prosim foto

Zn.: „Vzájemná sympatie“ č. 6-XII-89 - Sympaticky VŠ 39/176 se smyslem pro umění přírodu, sport hledá partnerku pro společně podnikání, cestování a možná i víc. Foto vítáno - vrátím

Zn.: „Životní harmonie“ č. 7-XII-89 - Češka, žijící t.č. v BRD 32/160 s 5letou dcerou, hledá příjemného inteligentního muže se zájmem o harmonický vztah. Foto vítáno

Zn.: „Rumburák“ č. 8-XII-89 - Tmavovlasý 30/182/78 bez závazků, romantik. Materiálně zabezpečený hledá to, čo ešte nenašiel. Okruh Mannheim, Stuttgart, Karlsruhe. Nerozhodne a skrachované Arabely nech nepišú

Zn.: „Mnichov“ č. 9-XII-89 - 36/176 hledá ženu se smyslem pro rodinný život

Zn.: „Soukromý podnikatel“ č. 10-XII-89 - 40/180/73 - nehledám jen hezké děvče k seznámení /25-35/ než dobrou přítelkyni a partnerku, která má zájem na podnikání (gastro-nomie) ve Švýcarsku. Prosim foto - vrátím

Zn.: „Severočeš“ č. 11-XII-89 - 30letý auto-mechanik se stf. vzděláním, t.č. v NSR s rodinou /29, 10, 9/ hledají sponsora pro nový život - Kanada, USA, Již. Afrika, Austrálie. Krajane pomozte!

Zn.: „Ve dvou ...“ č. 12-XII-89 - do příštího roku! Čechošvýcarka bez závazků, tolerantní hledá dobrého partnera pro život. Šedesátníka se solidním vzděláním. Nejráději v Evropě. Žadne dobrodružství, nýbrž soulad vzájemné pocho-pení, upřímné city. Bez lasky je život polovičatý. Prosim foto, vrátím - vyměním

Zn.: „Nekuřačka“ č. 13-XII-89 - Nalezne se osamělá krajanu starší 65 let, jež by vyměnila samotu za společný život ve dvou? Nechť se ozve, odpověď potěší!

Zn.: „Vánoce přicházejí“ č. 14-XII-89 - Exulant žijící v USA hledá pohlednou slušnou ženu kolem 50ti let, nejráději z USA. Foto vítáno, čestně vrátím

Zn.: „Svatba v Las Vegasu“ č. 15-XII-89 - Čech, 47/192, žijící v Novém Yorku, USA, by se rád seznámil s krajanou do 50 let. Foto uvítám a vrátím.

Zn.: „Klasika“ - OB - č. 121-XII/89 - Nabízím práce významných českých malířů 20. století. -

Zn.: „Nabídněte“ č.1-XI/89 - Prodám kyjovský krej z r.1938-40. Velikost medium (38-40), celkem šest dílů. Velmi zachovalý.

KUS DOMOVA V ALPÁCH

ČESKÝ PENSION

MILAN

Celoroční lyžování, koupání, tenis, plachtění, koně, houby, tanec.
5700 Zell am See, Rakousko, Zellermoosstr. 75
Tel. 0043/6542/7113
Výlety Grossglockner, Kaprun, Salzburg, Innsbruck, Krimml.

Týdenní Wanderkarte pro všechny lanovky v létě 280 Sch.
Česká kuchyně

Polopense od 26.- DM

zahájení zimní sezóny od 2. XII.
Pište česky.

Krajané v celém světě: V pojištění, v podnikání, financování, půjčkách, prodeji a koupi lékařských praxí a jiných firem. Vám neutrálně poradí

AGENTUR PAZDERA

Kreuzplatz 20, CH-8008 Zürich
Tel.: CH: 01 932 32 22; BRD: 00411-932 32 22
Provoz 24 hod. denně, o nedělích i svátcích

Ve Vašich finančních záležitostech zdarma poradí nezávislý finanční poradce.

Máte-li zájem o

- ušetření určité částky měsíčně díky využití státních dotací, daňových úlev atd.,
- výnosné úložky kapitálu v zahraničí,
- koupi nebo stavbu nemovitosti;
- zabezpečení svého stáří;
- informace o nemocenské reformě;
- prověření a srovnání Vašich pojistek.

pak se obraťte na

Vlastimír Broda

Konrad-Adenauer Str. 7, 5000 KÖLN 90
Tel. 02203/33293 nebo na kancelář (německy)
RVP—Finanzdienstleistungen, Paulstr. 21, 5300 Bonn 1, tel.: 0228/656981-3

Zn.: „Kancelářská výpomoc“ č.16-XI/89 - Hledáme pensistu nebo pensistku na půlden-ní výpomoc aspoň třikrát v týdnu pro kancelář v Mnichově. Popište dosavadní praxi.

Prodám VZÁCNÉ ZLATÉ DUKATY
- SVATÝ VÁCLAV NA KONI -
- NEDEJ ZAHYNOUTI NĀM NI BUDOUCÍM -
10 Duk. 1936, 5 Duk. 1930, 2 Duk. 1932, 1 Duk. 1934 úřední cena 6.000,- DM
NSR, Nürnberg, tel. 0911-224614 - večer

ANTIKVÁRNÍ I NOVÉ ČESKÉ KNIHY

PRODÁVÁ A KUPUJE

Alois Čížek

37, Avenue Joseph Segretlin,
F - 93220 GAGNY, Tl. /1/43-88-24-68
France

Opět v prodeji domy ve Španělsku

od 60.000 \$Fr.

Zajistíme financování na 50 procent ceny, výborná možnost celoročního podnájmu
AGENTUR PAZDERA, Kreuzplatz 20,
CH-8008 Zürich, Švýcarsko
tel. 00411-932 32 22

PRO SVATEČNÍ CHVÍLI VÁNOC 89

“STRAKONICKÝ DUDÁK,,

Český venkov, jihočeské kroje a písně, kultivo-vany český jazyk - zpřijemní prožití vánočních svátků 1989

STRAKONICKÝ DUDÁK-národní bachorka podle J.K.Tyla-pro děti i dospělé na video-kazetách firmy PROART, v barvě PAL, délka 1 hod. 45 min.

HRAJÍ:

Ladislav Pešek, Rudolf Hrušínský, Jaroslav Vojta, Rudolf Deyl st. Marie Tomášová, Josef Mixa, Vlasta Fabiánová, Jiří Průcha, Josef Bek, Josef Hlinomaz a další.

Nadále v prodeji NOC NA KARLŠTEJNÉ - ro-mantický muzikál podle Jaroslava Vrchlického s hudbou Karla Svobody, texty písní Jiří Štáidl. HRAJÍ:

Jaroslav Marvan, Karel Höger, Jana Brejchová, VI. Brodský, Waldemar Matuška, Miloš Kopecký a mnoho dalších známých herců a zpěváků. Barva, délka 88 min.

Videokazety nahané přímo z filmu, dokonale obrazové a zvukové kvality, v barevné knižní obálce v systému VHS/Pal k okamžitému dodání. Video 2000 a Beta pouze na objednávku. Cena kazety DM 60,- plus poštovné (nebo ekvivalent).

K dostání pouze u smluvního store PROART: v **Rakousku:** BOHEMIA FIREM, Petr Patrňák, 1070 Wien, Lindengasse 5 (poštou i na prodejně) ve **Švýcarsku:** B. Smetana, Postfach 67, CH-8360 Eschlikon ve **Skandinávii:** BOHEMIA VIDEO, Box 3119, S-183 03 Täby, Sverige v **NSR, Beneluxu, Anglii, Francii, Itálii, Austrálii, N.Želandsu:** u firmy PROART, D-8045 Ismaning b.München, P.O. Box 12 32, West Germany v **USA a v Kanadě:** v syst. NTSC (dokonalé kvality) u firmy: **Active-Video, P.O.Box 1218, SNOWDON, Montréal, Que, H3X 3Y3, Canada.** Cena: 44,- kan.dolarů + poštovné.

PODPORUJTE NÁS — KUPUJTE JEN ORIGINAL !!

27.12.

Na prázdné dlažbě v dnešních dnech je zatraceně kluzko. Mnohým se z toho zastavuje dech, kol srdce je jim úzko.

Ze zvyku místo pravdy řekneš lež, uklouzneš a už nevstaneš.

Kde se vzali, tu se vzali, dav se hrne, dav se valí. Budí klíčky ty, co spali. Vyzvánějí jimi hrany vedoucí úloze strany.

Požehnané vánoce a šťastný nový rok 1990

Požehnané Vánoce a Šťastný Nový rok všem vlastencům doma i v cizině upřímně přeji Dr.Josef Hašek, Jan a Kornelie, Franci a Alexandr Haškovi a Nicolas, Eliška a Alexandra Coolidgeovi.

Hledáte ještě vhodný dárek? Bohatý výběr českých knížek z exilu i domova, mezi nimi řadu vzácných antikvárních knih jako **Ottův slovník naučný** a **kompletní výběr T.G.Masaryka**, dále zlevněné gramofonové desky, nahrané audio-kazety atd. - to vše obdržíte na adrese:

DIALOG,

Hess-Str. 88 8000 München 40,
tel. 089/52 57 10

Od ledna 1990 začíná náš pravidelný výprodej!

FLORIDA

(v USA volajte 1-800-237-2258)

Sprostředkujeme koupi domov na krásném pobřeží

MEXICKÉHO ZÁLIVU

MARIA BALAZ, Broker-Salesman,
CASCADE, INC.REALTORS,
2439 Bee Ridge Rd., Sarasota, Fl. 34239 - USA.
(813)924-1156 - kanc., (813)349-1918 - doma.

BOHEMIA BUCHHANDEL

Blanka Cernil
Ackerstr. 31, CH-8610 Uster, Švýcarsko
Tel. 01/940 72 41

Rozebraná publikace Václava Havla: „*Dálkový vyslech*“ je opět na skladě! Jeho nová kniha, vydaná nakladatelstvem INDEX - „*Do různých stran*“ je pro vás nachystána. Jeho publikace (Publishers) „*Hostina*“ je již přesně podle pořadí rozepisována. Zájemcům o **Navrátilovou** „*Já jsem já*“ nerada oznamuji, že je plně rozebrána. Pokud bude opět vydána, oznamíme to všem zájemcům, na které se u nás veškerou jejich trpělivost nedostalo **Ota Uhe**: „*Bez Čedoku po Africe*“, **Hejll/Kaplan** „*Organizované násilí*“ je na skladě pro ty, na které se dříve nedostalo.

Výhodné investice našim krajanům v San Diegu a okolí obstará

OLGA FOLTÝNOVÁ - ALPHA REALTY
9225 Mira Mra Boulevard, Suite 210
SAN DIEGO, Ca 92126. tel. /619/271-5111

Víte, že češtinu je možno zvolit místo jiného povinného cizího jazyka **jako maturitní předmět**? Děje se tak v rámci ministerského výnosu o přesídlených žácích z východoevropských zemí, takže Bařok a garanční fond jsou možné.

Adresa školy s internátem:

Dietrich/Bonhoeffer-Gymnasium,
Postfach 780, 4010 Hilden, tel. 02103/49900.

Pěkná zimní dovolená

v malém příjemném pensionu u Wolfgangsee v St Gilgen u rakouské Solné komoře (Salzkammergut). Pension je v těsné blízkosti lanové dráhy, kde jsou také pěkné lyžařské terény.

Přenocování v pokoji se sprchou

od 190 šSch. za osobu, vč. snídaně.

Děti do 12ti let s rodiči na pokoji na přistýlce bezplatně.

Možný odvoz z letiště. Korespondence česky, anglicky, německy, tel. 06-227-7113.

Na vaši návštěvu se těší rodina Pichlerova

Adresa: Pension Pichler,
A-5340 St. Gilgen am Wolfgangsee.

Světová novinka: třidimenzní kamera, na standardní 35 mm film, nyní v USA, od listopadu v Kanadě, od ledna 1990 ve zbytku světa. **Hledáme distributory,** máme též miniaturní telefon, vyvinutý pro NASA - se dvěma mikrosluchátky, mluví se do vzduchu, telefon je přenosný. - O informace a aplikaci pište na adresu:

Favorite intercontinental product,
P.O. BOX 3775,
San Diego, Ca. 92103, USA.

AGENTUR PAZDERA

Služba denně (i ve svátky) plných 24 hodin.

Kreuzplatz 20, CH-8008 Zürich
Telefony: 932 32 22 nebo 252 77 47
Předvolby: ze Švýcarska: 01
ze Spolkové rep. Německo: 00411
z Velké Británie: 010411

Váš Hubert Peter Pazdera

Čekáte návštěvu z ČSSR alebo iného štátu?

Iste Vám príde vhod možnosť uzavrieť výhodné nemocenské a úrazové poistenie (nie je veková hranica). Informujte sa u
VLADIMÍR SYKORA
1501 Stearns Hill Road
Waltham, MA. 02154, USA
Tel.: /617/ 647-0135
Služba 24 hodín denne, 365 dní do roka

Postrádáte-li kild, lesy, vodu, čistý vzduch, navštívte nás. Nabízíme Vám českou kuchyni, ubytování v útulných pokojích se snídaní za 20 DM

Týden dovolené s plnou penzí za 259 DM
Víkend pátek - neděle 80 DM s plnou penzí
Na Vaši návštěvu se těší a zve

Jaroslav Holub
Gaststätte „Zum Hirsch“
Arolser Str.17, 3538 Marsberg-Canstein
Tel.: 02993/615

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY

vydané v ČR i v exilu, gramodesky, reprodukce a další Vám obstará **Zásilková služba knih:**

Mirka Vychytil, Postfach 102336,
D-6000 Frankfurt/M.- Napište si o seznamy.

Máte-li jakékoliv potíže s finančními úřady, bankami či pojišťovnami, potřebujete individuální pomoc při jakémkoliv financování nebo pojištění, staňte se členy

„Bund der Steuerzahler, Versicherten und Bankkunden e.V.“

Adresa: Zdeněk Kedroutek, Kurfürstenstr. 16,
8034 Germering b. München, tel.: 089/841418

Zn.: „Ubytování v Kolíně“ č. OB-104-I-89 —
Poskytnu levné ubytování v Kolíně n/Rýnem.
Tel.: 0221/419661.

POJIŠTĚNÍ RIDIČSKÉHO PRŮKAZU

Pozor, novinka!

Nabízím pojištění řidičského průkazu pro řidiče z povolání a také řidiče-amatéry
Informace podá:

AGENTUR PAZDERA,

Tel.: CH-01-932 32 22
D 00411-932 32 22
Kreuzplatz 20, CH-8008 Zürich

V malebné předalpské krajině
ALPENGASTHOF RABENKOPF
(8113 Ried bei Kochel am See, tel. 08857/208)
má pro hosty moderní, hotelové ubytování s výbornou restaurací, s vídeňskou a českou kuchyní (oceněnou odbornými časopisy). Možnosti horolezeckých a lyžařských tur, výletů a rybaření. Vhodné prostředí pro prázdninový pobyt na zdravém vzduchu.
Jen 65 km, od středu Mnichova, 20 km od Garmisch-Partenkirchenu.
Vyžádejte si nabídku, rádi posloužíme.

Nový český penslon PRAHA
v Bavorském národním parku - 160 km² s rezervací - 8490 CHAM, Postfach 1465, Ludwigstr. 11, Tel. 0049/9971/40158 - Západní Německo, zve krajany:
lyžování, let. sáňkování, koupání, houbaření, tenis, koně, turistika, kultury, programy atd., také možnost i jednodenní návštěvy Československa (vizum přímo na hraničním přechodu).
Cena od 22,-DM se snídaní

Sudetoněmecký archiv

nabízí v němčině publikaci:

Josef Pekař:
TSCHOSCHOSLOWAKISCHE GESCHICHTE
Toto ojedinělé, historické dílo bylo naposledy (česky) zveřejněno v r. 1938.
Objednejte za výhodnou cenu DM 34,- na adrese:

Sudetendeutsches Archiv
Hochstr. 8/II
z. Hd. Frau Schröder
D-8000 München 80

XV. REPREZENTAČNÍ PLES ČECHŮ A SLOVÁKŮ
se bude konat 3. března 1990 jako obvykle v sálech Bayerischer Hofu v Mnichově.
V programu se představí český Taneční orchestr **Milana Medvěda** se svými zpěváky a hudebními sólisty.

PLATÍTE RÁD DANĚ?

- pak víte, kolik peněz ochotně věnujete státu.
CHCETE TOTO ZMĚNIT VE VÁŠ PROSPĚCH?

- pak mi napište na adresu:
KFS - Milan Mizun
Marienortgraben 3-5
8500 Nürnberg 1

nebo zavolejte:
0911/22 45 86 (Kancelář) či 0911/89 70 96 (privát)
AŽ 80 PROCENT DANÍ ZPĚT

- samozřejmě, že naprosto legálně
- samozřejmě, že zdarma - účet platí stát.

Volné hranice s Rakouskem

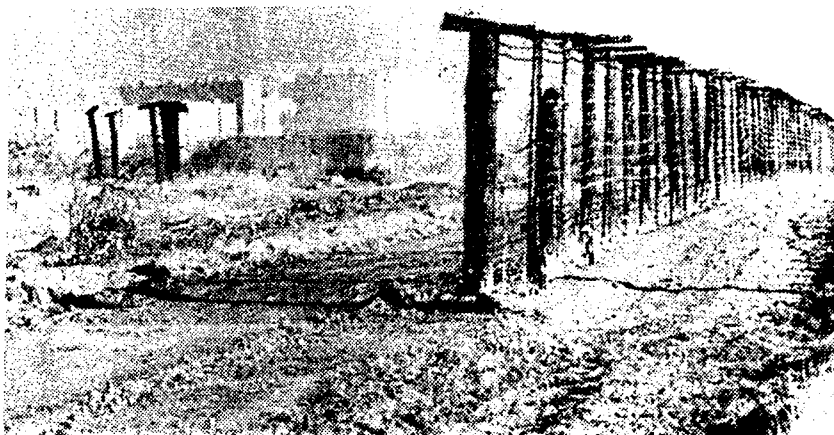


Foto: dpalepu

Pohled na Bratislavu z místa, kde se odstraňuje Železná opona - plot s ostnatým drátem na čs.-rakouské hranici. Snímek je právě z míst, o nichž se donedávna vyprávěla anekdota. O dědečkovi, který vzal v neděli vnučka na procházku podle této cesty, vroubené ostnatým drátem. „Dědečku“ - ptal se vnučka „proč jsou ti lidé na druhé straně za mříží?“ Odpověděl dědeček: „Synku, ti nejsou za mříží. Ti mohou do Vídně a mají-li na to peníze, i do Londýna nebo třeba do Ameriky, kamkoliv chtějí. Ti nejsou za mříží, za mříží jsme my.“

Od 8. prosince se mříž z ostnatého drátu odstraňuje, hranice do Rakouska jsou volné, vídeňská vláda velkomyslně umožnila čs. občanům na několik prosincových týdnů bezvizový styk na občanský průkaz. První den svobodného styku využilo k cestě do Rakouska jen několik autobusů a osobních aut. Hned po půlnoci vyjely přes hranice, ale za necelou hodinu byly zpátky. Užaslým čs. celníkům

řidiči vysvětlovali: My jsme se jen chtěli přesvědčit, že je to opravdu pravda.

Byla a je to pravda. Následující sobotu a neděli už bylo autobusů a aut tisíce, počet čs. návštěvníků Vídně se odhadoval na stopadesát tisíc, ale obchodní domy ve Vídni, které spolehaly na davy kupujících, byly zklamány. Slovinci a Češi přijeli, ale peněz měli málo, ceny byly vysoké. Obchod nahradila kultura: Návštěvníci si prohlíželi Vídeň, šli do muzeí a galerií. Někteří ovšem měli peníze. Jedna skupina přišla do obchodního domu v Linci, kde vyvolala trochu sensaci a trochu zmatek. Bylo to v sobotu, banky byly zavřené. Kupující chtěli u pokladny platit nikoli šilinky či markami, ale - americkými dolary. Rychle se našla vedoucí, která uměla česky a počítat, proměnila svůj pult na směnárnou a obchodní dům měl rázem kupující se šilinky. Kupovali až do večera a zavládla všeobecná spokojenost.

Potom už přijížděly do Vídně vlaky s návštěvníky z Prahy a Brna, bratislavští občané

HLAD PO NOVINÁCH



Noviny doma se probudily a je po nich hlad. Dostatek novinového papíru má pořád jenom Rudé právo, kdežto mnohem žádanější Svobodné slovo a Lidová demokracie trpí nedostatkem papíru. Jejich vydání jdou na dračku, ráno se na ně čeká ve frontách a kdo se opozdí, musí se spokojit s přečtením výřezů, vylepených před redakcemi. Odvážné psaní Svobodného slova vzbudilo pozornost a obdiv i zahraničních dopisovatelů v Praze, kteří o tom napsali články. Tak se v Americe dostalo Svobodné slovo do novin, což víme z výstřížků, které nám poslali čtenáři z Los Angeles. Se zajímavým postřehem přišel ve Federálním shromáždění poslanec lidové strany Toms. Mluvil o manifestaci 17. listopadu. Toho dne měl jako šéfredaktor Lidové demokracie službu. Jeho nejvyšším šéfem bylo sice předsednictvo čs. strany lidové, ale v čs. tisku existoval systém, že druhým a jaksi hlavním šéfem bylo

tiskové oddělení Ústředního výboru KSČ. A k večeru 17. listopadu z tohoto tiskového oddělení dostal doporučení, aby Lidová demokracie o té demonstraci studentů nepsala nic jiného než úřední zprávu ČTK a aby se nezapomnělo zdůraznit, že to byly právě protisocialistické síly, které tyto nepokoje vyvolaly, síly, podněcované ze zahraničí. Při oficiálním líčení události kolem studentské demonstrace se měl tento moment zdůraznit. „My Lidová demokracie a částečně Svobodné slovo jsme byli jediní, kteří se tomuto pokynu vyhnuli. Měli jsme už 18. listopadu vlastní komentář a prohlášení, že to byly protisocialistické síly, že to bylo všechno podněcováno ze Západu a inscenováno proti socialismu jsme v Lidové demokracii neuveřejnili a napsali jsme ihned, že to byl tvrdý zásah bezprostředních sil vůči studentům.“ Ještě ostřejší komentář přineslo Svobodné slovo v pondělí na to.

RESTAURANT HIRSCHGARTEN

Návštěva jedné z nejkrásnějších výletních restaurací zůstane pro Vás zážitkem

K naší staročeské a myslivecké kuchyni
točíme pizeňské a budějovické pivo

Velká terasa s výhledem
na jelení zahradu a minigolf
Salonky od 10-70 osob
pro rodinné slavnosti a hostiny.
Otevřeno denně kromě pondělí
od 11.00-23.00.

Na Vaši návštěvu se těší

Rodina Koubova
Elisabethenschneise
6380 Bad Homburg / Dornholzhausen
Tel.: 06172 - 33525



V SAMÉM SRDCI
SAN FRANCISCA

Heart of Europe
Restaurant

685 Sutter/Taylor
(415) 441-5678

přijížděli v autobusech, autech a i na kolech. Chtěli navštívit hlavní město Rakouska, posedět v kavárně a pochutnat si na vídeňské kávě, prohlédnout si Schönbrunn a jiné pamětihodnosti, o nichž četli nebo slyšeli vyprávět. Bylo jich tak hodně, že chvílemi byla Vídeň české město. Čs. vláda navrhla, aby se zavedl s Rakouskem bezvizový styk, požadavek, který Rakousko uználo mnoho let bez úspěchu. Teď se konečně uskuteční. Největší uspokojení pásmu, přiléhajícím k českým a moravským hranicím. Slibují si od oživení vzájemných hranic. Slibují si od oživení vzájemných styků, které byly násilně přerušeny, zlepšení hospodářské situace na obou stranách hranic.

*

Koncem listopadu připravil redaktor čs. rozhlasu Richard Podhorský výzvu krajanům v zahraničí, aby vyjádřili svůj názor na současný a budoucí vývoj naší země, že žádný jejich názor nebude opominut. Je správné a nevyhnutelné, aby každý náš občan, každý Čech a Slovák, žijící v zahraničí, jemuž osudy vlastní nejsou lhostejné, měl možnost se v této chvíli vyjádřit k jejímu současnému a budoucímu vývoji. Výzva se obrací na pracující v zahraničí, krajanů a krajanek spolky, na všechny, kteří z jakýchkoli důvodů opustili republiku a mají zájem na její šťastné budoucnosti.

Knihkupectví Arkýř — Jarka Binarová
München 40, Schellingstr. 20 (ve dvoře)

Ke koupi všechny knihy exilových nakladatelství a antikvární výtisky, vydané v Československu. Těšíme se na Vaši návštěvu!

Dá se tomu věřit?

Telefon v těchto dnech nepřestává zvonit. Zvedneš sluchátko a už je plno otázek.

A zase to zvoní, jako ty klíče na Václaváku a na Letenském pláni. Ještě jsem sluchátko pořádně nezvedl a už to z něj vybuchuje: „To je radost, to je radost!“ Zvolání se nese k nám do Bavor z newyorských Jacksonových výšin. Ne, tentokrát se nemusím ptát, kdo volá. Tenhle hlas je příliš známý a nezaměnitelný. Je to hlas, který přes čtyřicet let prorážel špičky svého britského humoru z pařížského rozhlasu a ze Svobodné Evropy Železnou oponu. Je to hlas, který zesměšňoval všechny, kteří se beze studu vydrápali po Stalinových zádech na rudé vršky. Stovkami vtipů zasazoval rány jejich ješitnosti, které pálily více, než rány bílými obuškami. To vše mi prolétlo bleskově hlavou hned po prvních slovech J á r a K o h o u t a a po jeho upřímném ujištění, že to, co mladí v Praze rozjeli, je nejlepší dárek k jeho narozeninám. V té chvíli jsem si uvědomil, že jsem v tom sofro na jeho narozeniny málem zapomněl. A nejsou to narozeniny lečjaké, protože jsou k nevíře pro každého, kdo jubilační zná a především pro ty, kdo se s ním v poslední době setkali. 9. XII. se Jára Kohout dožil p ě t a o s m d e s á t k y .

Trhám papír z kytky díky, kterou Ti Járo předávám jménem všech, kdož Ti fandili doma na jevištích a později, když cizincem jsi bloudil, u rozhlasových přijímačů. I za nás v exilu, kterým jsi mical při svých nesčetných vystoupeních uzdravující lektvar ze vzácných bylinek humoru a dával nám tak zapomenout na exilové nemoci, děkuji. Nepředávám kytku vážnému, roztrpčenému starci, ale věčně mladému, veselému Járovi, který s lehkostí utáhne ještě dnes dvouhodinové vystoupení a nádvakem několik dalších hodin prohání na tanečním parketu děvčatům faldy. Přejeme mu, aby ten kufr, plný veselých příběhů, obrázků, vtipů a písniček, který vládl dlouhá léta po celé západní Evropě, Americe, Kanadě, Australii a Novém Zélandu, brzo vysypal u nás doma. Už předem se hlásím o volňásek.

Lubomír Kaválek

DEKUJEME ZA VYROVNÁNÍ PŘEDPLATNÉHO

Ne příliš slavný tenisový rok Ivana Lendl

Start do tenisového r. 1989 měl Ivan Lendl přímo impozantní. V neděli 29. ledna se stal poprvé za své sportovní kariéry vítězem mezinárodních přeborů Austrálie v Melbourne (když ve finále tohoto prvního grandslamového turnaje roku porazil Miroslava Mečíře 6:2, 6:2 a 6:2) a po 140 dnech se vrátil na trůn prvního hráče světového žebříčku, kde pak zůstal po celý rok. V průběhu roku se mu však přece jen nedařilo tak, jak si přál. Vyhrál sice devět dalších soutěží Grand Prix (ve Scottsdale, v Key Biscayne, ve Forest Hills, v Hamburku, v Queensu, v Montrealu, v Bordeaux, v Sydney a ve Stockholmu) a stal se suverénním vítězem této celosezónní soutěže (za což dostal zvláštní prémii 800 000 dolarů), na třech zbývajících grandslamových turnajích však neuspěl: na přeborech Francie v Paříži podlehl americkému tenistovi tajvanského původu Michaelu Changovi už v boji o účast ve čtvrtfinále 6:4, 6:4, 3:6, 3:6 a 3:6; ve Wimbledonu prohrál v semifinále s Němcem Borisem Beckerem 5:7, 7:6 (7:2), 6:2, 3:6 a 3:6 a ve finále amerických „otevřených“ mistrovství v newyorském Flushing Meadow podlehl tomuto tenistovi 6:7, 6:1, 3:6, a 6:7.

Po skvělých výkonech v Sydney a ve Stockholmu (a několika velkých triumfů na exhibičních turnajích) se všeobecně očekávalo, že Ivan Lendl vyhraje při svém desátém startu v newyorském Madison Square Garden už poště „turnaj tenisových mistrů“. Ale bohužel se tak nestalo. Lendl sice vyhrál první tři utkání „mástru“ naprosoto suverénně, když postupně porazil tři Američany: Michaela Changa 6:1 a 6:3, Aarona Kricksteina 6:1 a 6:3 a Johna McEnroe 6:3 a 6:3, v semifinále však podlehl naprosto nečekaně členu švédského daviscupového týmu a třetímu hráči ATP Stefanu Edbergovi 6:7 a 5:7, a tak v sobotu 2. prosince nezakončil svůj tenisový rok příliš valně. Zpočátku zápasu jakoby soupeře podceňoval, byl si zřejmě až příliš jist svým vítězstvím. Několikrát měl výhodu na protřžení Edbergova podání, vedl dokonce 40:0 a přesto tento game (a později i další) zbytečně ještě prohrál. V tie-breaku úvodní sady se dopustil dvojitého chybného podání, po té znervóznil a do konce zápasu nebyl schopen se na hru pořádně soustředit. Jeho přemožitel Stefan Edberg o 24 hodin později porazil i Němce Borise Beckera 4:6, 7:6, 6:3 a 6:1 a stal se poprvé ve svém životě vítězem newyorského mástru.

Bude čekat na americké občanství

Na turnaji tenisových mistrů v New Yorku nebyl Ivan Lendl jen středem pozornosti tenisových odborníků, ale i politických komentátorů. Těm prozradil, že je vývojem v Československu úplně nadšen. Podrobně — jak dodal — byl o novinkách ve vlasti informován svými rodiči. A na otázku „zda vývoj v Československu ovlivní jeho rozhodnutí vrátit se zpět“, Ivan doslova řekl: „Žádal jsem o americké občanství a tuto žádost zpět nevezmu. Americký pas dostanu v dubnu 1992. Už však na jaře příštího roku bych se chtěl se svou manželkou Samanthou do Prahy podívat, ukázat jí, kde jsem se narodil a strávil hezká léta. Teď to snad bude možné. Ještě před dvěma týdny se mi o tom ani nesnilo. Tak rychlý spád mají události v Československu. Jsem šťastný, že tam zavládne svoboda, nový duch.“

Čtyři prvenství Ivana Lendl

Na závěr r. 1989 se Ivan Lendl dostal čtyřikrát do čela různých tenisových klasifikací. I nadále je na prvním místě světového žebříčku ATP (před Němcem Borisem Beckerem a Švédem Stefanem Edbergem), vyhrál celosezónní soutěž Grand Prix r. 1989, pokud jde o výdělek za starty na oficiálních turnajích letošního roku předstihl v prosinci i Borise Beckera a v tabulce „věčných“ i Martinu Navrátilovou.

V konečné tabulce Grand Prix roku 1989 má Lendl 9.831 bodů o 2.792 bodů více, než druhý v pořadí Boris Becker. Ivan vydělal letos tenisem 2.344.367, o 127.544 dolarů více, než jeho německý soupeř. Ivan Lendl se tím dostal i na 1. místo společného žebříčku výdělků tenistů a tenistek historie. Za své tenisové kariéry dostal za starty v oficiálních soutěžích 15.626.366, druhá ve světovém pořadí Martina Navrátilová 15.342.813

Čs. sportovci na straně práva a spravedlnosti.

Na rozdíl od ne docela pro mne osobně přijatelných prohlášení sekretariátu ÚV ČSTV a několika sportovních funkcionářů, čs. sportovci — ať už ti aktivní či slavní borci minulosti — stáli v těch pohnutých a historických listopadových dnech v jednom řádku s oběma našimi národy a zúčastnili se 27. listopadu i generální stávky. Někteří ve svých krátkých promluvách na manifestacích v Praze na Václavském náměstí a na Letenské pláni či v jiných městech republiky se postavili ve své naprosté většině za spravedlivé požadavky studentů a Občanského fóra. K nejagilnějším patřil např. bývalý manžel naší sedminásobné olympijské vítězky Věry Čáslavské Josef Odložil (na OH r. 1964 v Tokiu byl ve finále na 1.500 m druhý), který byl autorem výzvy odsuzující masakr čs. policie (17. listopadu na Václavském

náměstí) na pokojném shromáždění studentů k uctění památky před padesáti roky nacisty zavražděného studenta Jana Opletala. Toto jeho prohlášení, ve kterém se mimo jiné říkalo že „dialog s obušky v ruce, k kterému vláda přistupuje, není dialogem, ale nebezpečným monologem jedné vládnoucí strany“, podepsalo na 2.000 předních čs. sportovců v čele s Františkem Pláničkou, Pepou Bicanem a Přemyslem Krbcem. Mistr světa ve vodním slalomu v závodě hlídek C 2 z roku 1985 Jiří Rohan byl zase ve stávkovém výboru na fakultě tělesné výchovy a sportu, jímž zase se angažovali při organizaci manifestací v celém Československu. A když pak v neděli 26. listopadu o třetí odpolední uctilo miliónové shromáždění na Letenské pláni jednomunotným tichem památku obětí více než čtyřicetileté vlády komunistického režimu v Československu, mnozí sportovci si vzpomněli i na jednoho z našich nejslavnějších hokejistů historie Božu Modrého. Vždyť tento „hrdina“ světového šampionátu r. 1949 ve Stockholmu byl doslova „do roka a do dne“ spolu s dalšími svými kamarády z čs. reprezentace týmu 11. března 1950 zatčen a pak — stejně jako tito jeho přátelé — odsouzen na 15 let. A na následky věznění v komunistických žalářích Boža Modrý v červenci 1963 zemřel.

Šance a postup

V římském Sportovním paláci se v sobotu 9. prosince sešla fotbalová generalita, aby tu byla přítomna rozlosování 14. mistrovství světa, které se ve dnech 8. června až 8. července 1990 uskuteční na dvanácti italských stadionech. Čs.fotbalové národní mužstvo bylo vylosováno do „A“ skupiny, spolu s „nasazenými“ trojnásobnými mistry světa Italy, dále pak s fotbalisty Rakouska a USA.

Není to jistě skupina lehká, přesto by Československo mohlo skončit ve skupině druhé nebo patřit k těm třetím týmům ve skupinách, které postupují mezi šestnáct nejlepších světových jednáctek. V jakém sledu hrají naši fotbalisté v Itálii? V úvodním střetnutí nastoupí 10. června (v 17 hodin) ve Florencii proti mužstvu Spojených států, které si po 40 letech vybojovalo účast mezi světovou elitou a mělo by být k poražení. To už druhé střetnutí — 15. června — opět v 17 hodin ve Florencii — s Rakouskem, bude zřejmě klíčovým zápasem o postup. Z perly Toskány — z Florencie — pojedou čs. fotbalisté do Říma, kde se 19. června v 21 hodin střetnou s favorizovanou Itálií. Jak však v dalších skupinách?

„B“ skupina: Argentina, Kamerun, SSSR a Rumunsko
„C“ skupina: Brazílie, Švédsko, Kostarika a Skotsko
„D“ skupina: NSR, Jugoslávie, Sjednocené arabské emiráty a Kolumbie
„E“ skupina: Belgie, J.Korea, Uruguay a Španělsko

„F“ skupina: Anglie, Irská republika, Holandsko a Egypt

Suverénní Jihlava

Nejspokojenější vánoční svátky budou mít zřejmě z čs. hokejistů hráči jihlavské Dukly, kteří „šli“ v prvních 28 kolech oficiálního 47. ročníku 1. ligy od vítězství k vítězství a budou už asi v základní části nejvyšší hokejové soutěže (po 44. kole) těžko k dostižení. Ovšem pak osm nejlepších týmů tabulky postoupí do čtvrtfinále mistrovství republiky, kde se už bude hrát vyřazovacím systémem a může dojít k velkým překvapením. Zasluhu na první příčce jihlavských hokejistů má především reprezentační brankář Dominik Hašek, který musel na podzim narukovat na vojnu a byl přezazen do jihlavské Dukly. V nových poměrech by se mělo i s tímto nešvarem (přednost vojenských mužstev) konečně něco stát.

Pořadí 1. čs. hokejové ligy (po 28. kole):
1. Dukla Jihlava 44 bodů; 2. VŠZ Košice 37 b.; 3. Dukla Trenčín 37 b.; TJ Vítkovice 33 b.; 5. TJ Gottwaldov — snad už by to mohl být zase Zlín — 30 b.; 6. Poldi Kladno 28 b.; 7. Sparta Praha 25 b.; 8. Litvínov 20 b.; 9. Tesla Pardubice (obhájce mistrovského titulu) 19 b.; 10. Motor Č. Budějovice 19 b.; 11. Zetor Brno 18 b.; 12. Škoda Plzeň 14 b.

Úspěchy našich plavců v „cizích službách“

Dva bývalí přední čs. plavečtí reprezentanti: Marcel Géry a Jozef Hladký, kteří se v srpnu 1986 nevrátili ze světového šampionátu v Madridu do vlasti, jsou ve výborné formě! Kanadský reprezentant Marcel Géry to v prvních prosincových dnech potvrdil v bojích „Světového poháru“ v Montrealu, kde v pětadvacetimetrové bazéně vyhrál dvě motýlářské soutěže: v závodě na 50 m mu stopli 24,40 s., když porazil suverénně Mika Fibbense z Velké Británie o 0,37 s. a na 100 m 53,02 s. (byl o 0,17 s. rychlejší, než přední kanadský plavec Tom Ponting).

Jozef Hladký, který se hned po „madridském odskočení“ usadil v západoněmeckém Heidelbergu a stal se tu členem místního plaveckého klubu Nikar Heidelberg, startoval první prosincový víkend na plaveckých přeborech NSR v družstvech. Vyhrál tu 200 m polohovým způsobem (2:01,00 min) před Petrem Bernem z Hamburku a na 100 m volný způsob (není to jeho disciplína) byl v čase 49,73 s. pátý. S Jozefem Hladkým bojoval o cenné body heidelbergského klubu i bývalý mistr Evropy Miloslav Rolko, který na 100 m znak byl časem 57,06 s. druhý, za wuppertalským plavcem Frankem Hoffmeisterem.

V Orlando na Floridě dominoval další bývalý čs. reprezentant Jan Bidrman, který bydlí v jihošvédském Malmö a startuje v barvách Švédska. V soutěži Světového poháru v Orlando na Floridě vyhrál polohový závod na 400 m ve výborném čase za 4:24,60 min., když porazil (spíše deklasoval) Američana Weatherforda o 2,47 s. V závodě na 200 m polohovým způsobem byl Bidrman druhý (2:04,25 min.), za Američanem Ronem Karnaughem.

Z čs. reprezentantů se zúčastnil soutěže v Orlando Radek Benhauer, který na 200 m prsa obsadil za Španělem Lopezem velmi čestné druhé místo (za čas 2:18,54 min.).

Tři naše hokejové hvězdy z NHL do Evropy

Po několikaletém působení v klubech kanadsko-americké profesionální ligy NHL se tři naše hokejové hvězdy rozhodly, že svou sportovní dráhu zakončí v evropských mužstvech. Dvě z nich posilují už v těchto dnech švýcarské prvotřídní celky. Tak jeden z

předních hráčů NHL, třicetiletý Antonín Štátný, který hrál se svými sourozenci: s Marianem (zanechal už závodní činnosti, trénuje však ve Švýcarsku) a s ještě slavnějším



Anton Štátný

bratrem Petrem za mužstvo Quebec Nordigs přestoupil na počátku nové sezóny do HC Fribourgu. V dresu Quebec Nordiques schrál Antonín Štátný 716 ligových zápasů, ve kterých nastřílel 276 gólů a měl navíc 416 asistencí. Hrál i (v utkání s Československem) za reprezentační tým Kanady.

V jihošvýcarském dvojměstí Ambri-Piotta je novou posilou syn posrpnových čs. emigrantů usazených v Kanadě 28letý Richard Lanz, který hrál dlouhá léta v obraně Vancouver Canucks, pak však přestoupil do Toronto Maple Leafs. Na mistrovství světa r. 1983 v NSR reprezentoval svou novou vlast Kanadu. V Ambri hraje s dalším synem posrpnových čs. emigrantů usazených ve Švýcarsku, reprezentantem Švýcarska, Petrem Jakšem.

V NSR — za klub EHC Freiburg — bojuje o mistrovské body 1. bundesligy bývalý čs. reprezentant a hráč TJ Vítkovice, Miroslav Fryčér, který se v r. 1981 nevrátil do Československa a hrál až do letošního jara v NHL, nejdelší dobu za Toronto Maple Leafs. Miroslav Fryčér byl v Kanadě zařazen do all-stars teamu kanadsko-americké profesionální ligy NHL.



Miroslav Fryčér

„Volný pád“ čs. gymnastiky

Čs. sportovní gymnastika, která hrála na světové scéně dlouhá léta přední roli, je na tom v současné době přímo katastrofálně. Potvrdilo to znovu jubilejní 25. mistrovství světa ve Stuttgartu, na které Československo kvůli slabé výkonnosti nevyšlo poprvé po 38 letech ani jednoho muže, a ženy, které na šampionát přijely, neměly do bojů světové elity vůbec co říci. V soutěži družstev klesly čs. gymnastky (Poloková, Velísková, Dřevjaná, Částečková, Slezáková a Barčová) ze sedmé příčky olympijských her v Soulu na 12. místo a ani v soutěži jednotlivkyň se nezařadily mezi nejlepší třicetku. Nejúspěšnější z nich ještě byla Iveta Poloková (narozena 17. srpna 1970 ve Frýdku-Místku), ta však v polovině sestavy na bradlech spadla při přechodu z výši na nižší žerd (na OH v Soulu byla na bradlech ještě šestá) a stejný osud ji potkal na kladině už při prvním saltu. A tak na ní nakonec zbylo 35. místo ze 192 závodnic. Do finálových bojů na jednotlivých náradích se však ani jedna z čs. reprezentantek neprobojovala. A to vše je debakl, jaký nemá obdoby. Nám všem příznivcům čs. sportu zůstaly jen vzpomínky na slavné doby čs. sportovní gymnastiky, která (především) zásluhou členů Tělocvičné jednoty Sokol, „šla“ v minulosti od vítězství k vítězství. Pokud jde o muže, až do říjnového světového šampionátu ve Stuttgartu vedlo Československo se sedmi zlatými, dvěma stříbrnými a dvěma bronzovými medailami historickou tabulku soutěže reprezentačních družstev, ve Stuttgartu se však dostal do čela SSSR (7 zlatých a 6 stříbrných medail). A čs. ženy - gymnastky? Nebyla to jen sedminásobná olympijská přebornice, několikanásobná mistryně světa a Evropy Věra Čáslavská, ale celá řada dalších gymnastek (Děkanová, Bosáková, Černá atd.), které šířily slávu čs. gymnastiky.

Karel Dráždanský

VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA

DOBŘE VAŘÍ—DOBŘE SLOUŽÍ

VAŠATA

VZORNÁ ČESKOSLOVENSKÁ RESTAURACE

339 EAST 75th STREET, NEW YORK, N. Y. 10021

TEL.: 988 - 7166 a 650 - 1686

VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA VAŠATA